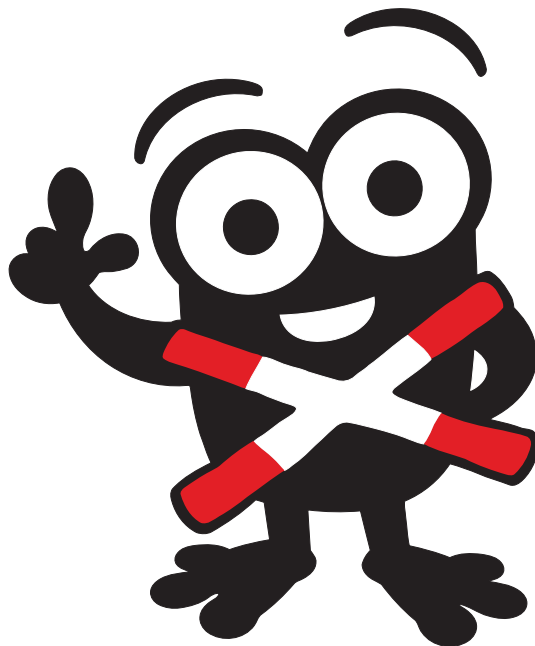

PROJEKT: IMPLEMENTACIJA MJERA ZA POVEĆANJE SIGURNOSTI
NAJBRANJIVIJIH SUDIONIKA U PROMETU NA ŽELJEZNIČKO-CESTOVNIM PRIJELAZIMA

ZBORNİK UČENIČKIH RADOVA

„Sigurno na željezničko-cestovnom prijelazu“

Zagreb, 2017.

NACIONALNI
PROGRAM
SIGURNOSTI
CESTOVNOG
PROMETA

MUP
RH

SVEUČILIŠTE
U ZAGREBU

FAKULTET
PROMETNIH
ZNANOSTI

HŽ INFRASTRUKTURA

VJUBI!
VLAK JE UVJEK BRŽI

Impresum

Nakladnik:

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet prometnih znanosti

Za nakladnika:

prof. dr. sc. Hrvoje Gold

Urednik:

doc. dr. sc. Danijela Barić

Za tisak pripremili:

doc. dr. sc. Danijela Barić
Iva Anić, mag. psych.
Sanja Paić, dipl. oec.
dr. sc. Martin Starčević
dr. sc. Hrvoje Pilko
Ante Kulušić, dipl. ing.
izv. prof. dr. sc. Dubravka Hozjan

Grafička priprema:

Oskar Pigac

Tisak:

Correctus media d.o.o.

Naklada:

2500 komada

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000973537.

ISBN 978-953-243-092-9

Zagreb, 2017.

Sadržaj

Predgovor	5
1. razred	7
Tajana Oruč, Plavi vlakić	9
2. razred	11
Borna Petak, Prijelaz	13
Dina Borček, Andrija	15
Dorian Sakač, Pješak	17
Ema Barila, Andrija	19
Emanuel Horžić, Andrijin križ	21
Marija Kranjec, Andrijin križ	23
Marija Trakoštanec, Sigurnost na željezničkom prijelazu	25
Marin Klopotan, Prijelaz preko pruge	27
Matija Novak, Prometna pravila	29
Mirna Horvatić, Andrijin križ	31
Tara Čolja, Andrija	33
Vinko Španić, Andrijin križ	35
Katja Nimac, U prometu	37
Vega Klemen, Promet	39
3. razred	41
Jan Tučić, Andrijina priča	43
Leon Smrtić, Sigurno u životu s vlakovima	45
Nika Heđa, Nažalost, istinita priča	47
Valeria Marčec, Sigurno na željezničko-cestovnom prijelazu	51
Nikolina Kralj, Sigurno preko pruge	53
Leon Križaj, Prijelaz preko pruge	55
Tamara Oruč, Prugom kroz snove	57

4. razred	59
Borna Mamula, Želimo rampu	61
5. razred	63
Kristijan Jurković, Opasnost iza Andrijinog križa	65
Marija Ljubičić, Usamljeni prijelaz	69
Sunčica Alduk, Uzbuđenje na prijelazu	71
Jakob Kelava, Sigurnost u prometu	73
Eleonora Nikolić, Sigurnost na cestovnom prijelazu	75
Josip Buće, Sigurnost u prometu	77
Lana Jurić, Sigurnost u prometu	79
6. razred	81
Lea Ivček, Sigurnost počinje s tobom	83
Patrik Klančir, Vlak je uvijek brži	85
Toma Tuđen, Znak da ide vlak	87
Nives Čakmazović, Pjesma o vlaku	89
Ana Lučić, Prelazak pruge	91
Ena Ružolčić, Stiže vlak	93
Helena Jakšić, Pruga je moj „susjed“	95
Tea Kunčević, Stiže vlak	97
Veronika Marković, Ne bojim se vlaka	99
7. razred	101
Petra Štirjan, Poštuj prometna pravila!	103
Ana Buće, Moja priča o prometu	107
Patricia Jukić, Neobična šetnja	111
Andrea Buljić, Pazi, ide vlak	113
8. razred	115
Karla Coha, Sekunda	117
Leonarda Kadoić Suhina, Ne boj se	119
Marija Kelava, Zebra i semafor	121
Stela Šajin, Vlak	123
Zahvala	125

Predgovor

Fakultet prometnih znanosti i HŽ Infrastruktura već drugu godinu provode projekt Implementacija mjera za povećanje sigurnosti najranjivijih sudionika u prometu na željezničko-cestovnim prijelazima u okviru Nacionalnog programa sigurnosti cestovnog prometa Republike Hrvatske 2011. – 2020. godine. Fakultet prometnih znanosti nositelj je projekta, a HŽ Infrastruktura d.o.o. s preventivno-edukativnom akcijom Vlak je uvijek brži partner je na projektu. Detaljnije su informacije o projektu vidljive na mrežnoj stranici projekta, na poveznici <http://www.fpz.unizg.hr/projekt-sigurnost-na-zcp/>.

Željezničko-cestovnim prijelazom u razini naziva se mjesto prijelaza cestovne prometnice preko željezničke pruge ili industrijskoga kolosijeka, odnosno, građevinski gledano, mjesto križanja kolnika i gornjega ruba tračnice. Prema tomu, željezničko-cestovni prijelaz mjesto je neposrednoga sučeljavanja željezničkoga i cestovnoga prometa pa s gledišta sigurnosti predstavlja potencijalnu točku visokoga rizika. Više od 90 % nesreća prouzročivali su nesavjesni sudionici cestovnoga prometa koji se nisu (svjesno ili nesvjesno) pridržavali prometnih pravila. U Republici Hrvatskoj na mreži željezničkih pruga ukupno je 1519 željezničko-cestovnih prijelaza.

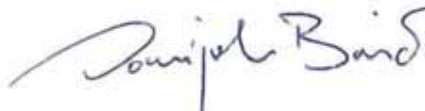
Ciljem je projekta doprinijeti smanjenju rizičnoga ponašanja najranjivijih sudionika u prometu i broja stradalih, odnosno povećanju njihove svijesti o posljedicama rizičnoga ponašanja na željezničko-cestovnim prijelazima. Skupini najranjivijih sudionika u prometu pripadaju djeca, pješaci, biciklisti, motociklisti, starije osobe i osobe s invaliditetom.

Ovim zajedničkim projektom Fakultet prometnih znanosti i HŽ Infrastruktura žele doprinijeti povećanju svijesti najranjivijih sudionika u prometu o posljedicama rizičnoga ponašanja na željezničko-cestovnim prijelazima koje bi trebalo doprinijeti povećanju sigurnosti i smanjenju rizičnoga ponašanja, te u konačnici smanjenju broja stradalih na željezničko-cestovnim prijelazima.

U svrhu edukacije najranjivijih sudionika u prometu o sigurnosti na željezničko-cestovnim prijelazima, ali i općenito o sigurnosti u prometu i posljedicama nepoštivanja prometnih propisa i pravila, provodimo brojne aktivnosti u okviru mjera projekta („Sigurnost započinje s tobom”, „Vaše je mišljenje bitno”, „Mjesec knjige”, „Savjestan vozač”, „Društvene mreže”, „Mediji” i dr.), a za neke smo od njih dobili i priznanja na međunarodnoj razini.

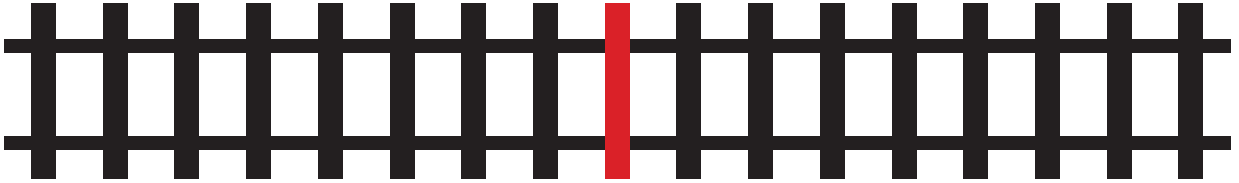
Kako djeca pripadaju skupini najranjivijih sudionika u prometu, značajan smo broj aktivnosti posvetili upravo njima kako bismo ih našim edukativnim predavanjima i radionicama koje za njih organiziramo potaknuli da i sami aktivno sudjeluju u projektu i time daju svoj doprinos sigurnosti na željezničko-cestovnim prijelazima, ali i prometu općenito. Stoga smo objavili natječaj Sigurno na željezničko-cestovnom prijelazu kojim smo pozvali učenike osnovnih škola da izrade kratku priču ili pjesmu na temu sigurnosti u prometu. Time smo ih željeli potaknuti da svojim literarnim radovima aktivno sudjeluju u projektu. Natječaj je zaključen s datumom završetka školske godine, pristiglo je 47 radova koje je ocijenilo stručno povjerenstvo. Učenici su doista uložili puno truda, pokazali su kako promišljaju o vlastitoj sigurnosti u prometu, a vjerodostojnosti njihovih uradaka uvelike doprinosi i činjenica kako mnogi od učenika čiji su radovi pristigli na natječaj svakodnevno na putu do škole prelaze željezničko-cestovni prijelaz. Svojim su radovima potvrdili osviještenost u prometu te tako dali i vlastiti doprinos poboljšanju prometne kulture sudionika u prometu i smanjenju nesreća. Stoga će ovaj Zbornik njihovih radova biti darovan svim osnovnim školama u Republici Hrvatskoj kao podsjetnik na važnost stalnoga osvješćivanja djece i mladih o potrebi pojačane pozornosti pri sudjelovanju u prometu.

Voditeljica projekta

doc. dr. sc. **Danijela Barić**

1. razred

1.B LORENA

Tajana Oruč

1. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Zoran Rokvić, prof.

Plavi vlakić

Bio jedan vlakić mali
Po suzama su ga znali.
Plakao je što je plavi
Plakao je što je mali.

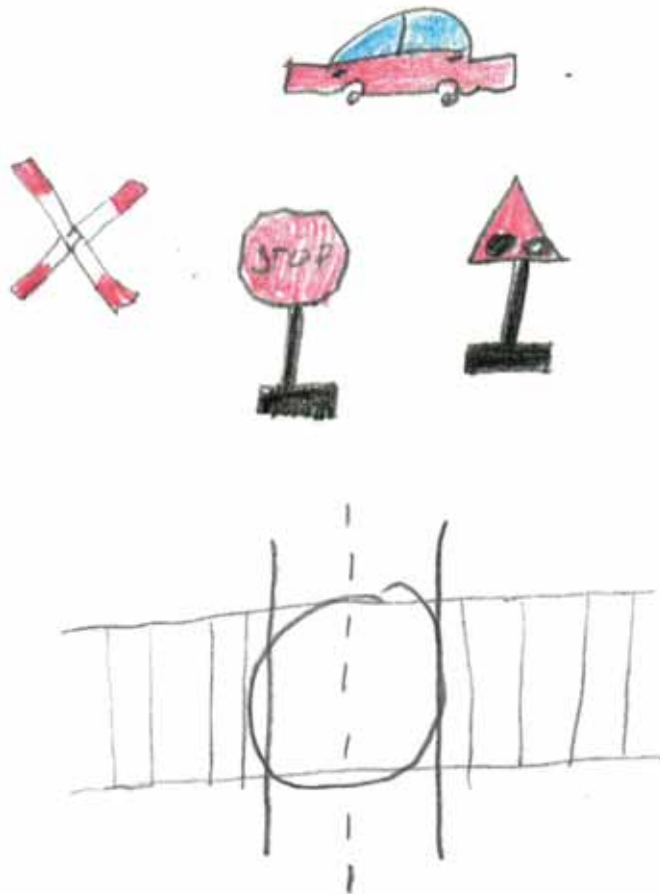
Nemoj plakat vlakiću
Tebi sreću naći ću
I srcima ukrasit ću.

Obojat te u sjajne boje
Staviti osmjeh na lice tvoje
Pozvat ću prijatelje svoje
Vozit ćeš nas do rane zore.

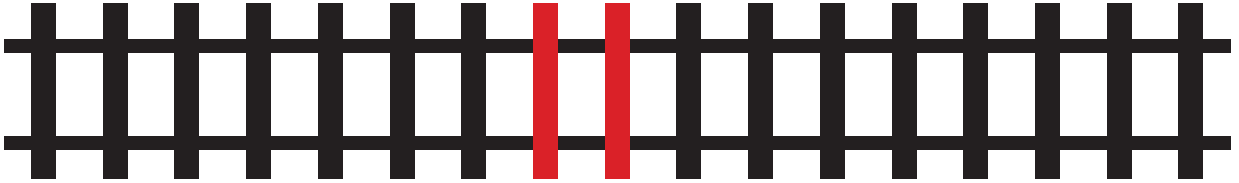
Svojom ću te rukom vodit
Da porasteš ću te bodrit.
Svaka će ti tračnica
Postati drugarica.

Putuj sada, nebo ti je granica.

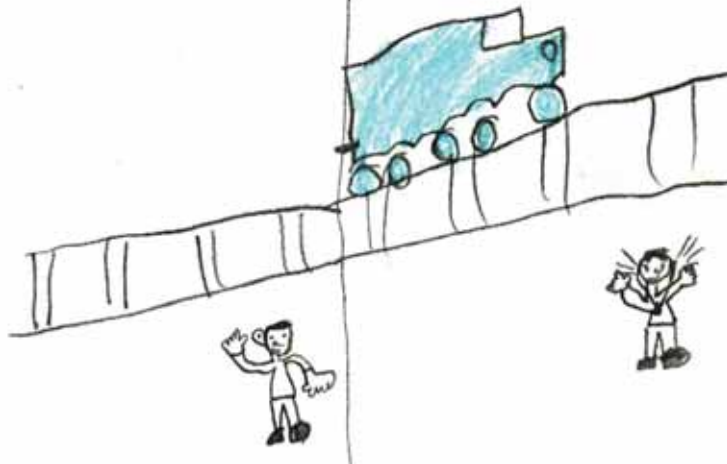
Martin Sunlesic

2. razred

LUKA KRPAW 2.A

Borna Petak

2. razred

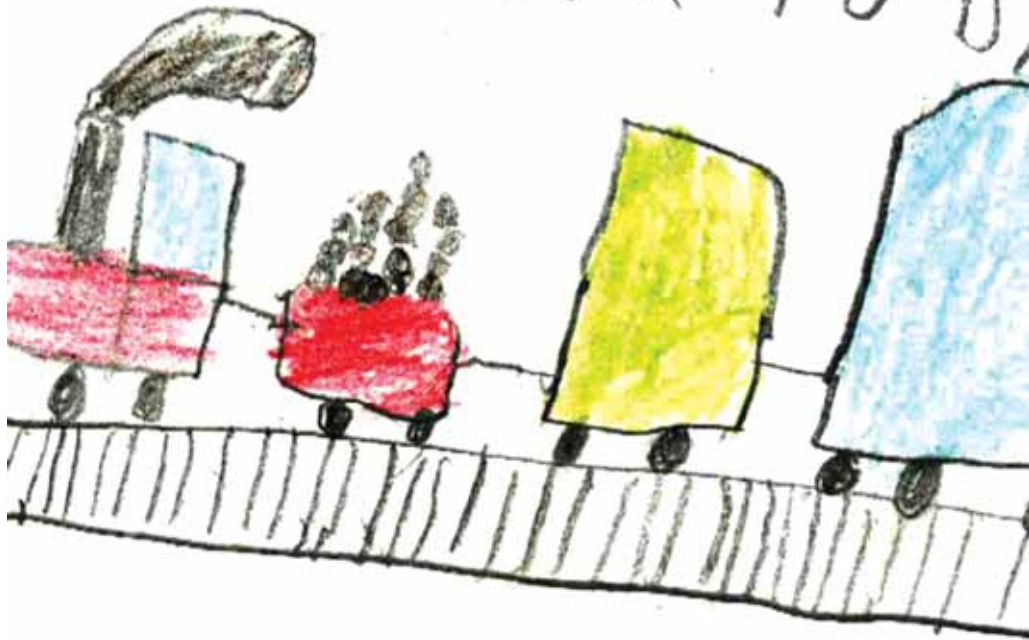
OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Prijelaz

Cestu presijeca
Željeznička pruga
Koja je veoma duga.
Problem je veći
Ako sam moraš
Cestu prijeći.
Prije prijelaza
Andrijin križ stoji,
Kao da putnike broji.
Stani, otvori oči, da vlak
Iznenada ne iskoči.

ANDRÉ M. PUD

Dina Borček

2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Andrija

Ako si premalen,

Nemoj sam prelaziti preko ceste.

Doći će auto i pregaziti te.

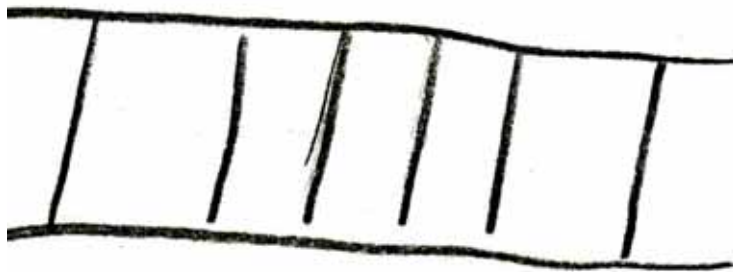
Razbit ćeš staklo na autu,

I sebe polomiti.

Jer djeca sama na cestu ne smiju.

Auto je ipak brži od čovjeka.

ANA MARIJA GRGUREVIĆ
1.B

Dorian Sakač

2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Pješak

Putujem cestom svaki dan

Jako sam pažljiv i oprezan.

E, kad bi svi kao ja bili,

Štete na prometu na prste bi brojali.

Auto zato na zebri zaustavite svoj

Kada njome korača mali korak moj.

Tuan Gropië

Ema Barila

2. razred

OŠ Ljubeščica, Ljubeščica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Andrija

Ako prelaziš cestu,

Nemoj razgovarati na mobitel.

Dobro pogledaj lijevo i desno,

Radi kao što vidiš na znakovima

I oprezno pređi cestu,

Jako budi oprezan.

Ako sretno prođeš cestu, bit ćeš dobar pješak.

Karolina Josipović 2.a

Emanuel Horžić

2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Andrijin križ

Ima jedan prometni znak koji kraj željezničke pruge stoji.

Koliko automobila je prošlo, svaki dan marljivo broji.

Svakom nepoznatom vozaču svojim bistrim okom namiguje i upozorava ga

na opasnost da ga vlak ne dostigne.

Tom prometnom znaku Andrijin križ je ime.

Ljeti se cijele dane sunča, od hladnoće drhti cijele zime.

Ne mogu ga uništiti

Ni vjetrovi, ni guste kiše.

Nema prijatelja kraj sebe pa jadan i tužan uzdiše.

Nemoj ići preko rruge kada
se upali crveno svjetlo!
Prije toga pogledaj lijevo na
desno.

Monika Šegulja

Marija Kranjec

2. razred

OŠ Ljubeščica, Ljubeščica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Andrijin križ

Andrija se zovem,

Na pružnom prijelazu stojim.

Danju i noću tamo vlakove brojim.

Red tamo radim, kad me ugledaš – STOJ!

I propusti vlak što juri po pruzi toj.

Ja čuvam tvoju glavu, da te vlak ne zgazi,

A kad vlak prođe, dobro provjeri i oprezno preko pruge ti prelazi

ROKO.T
POŠTIVAJTE ZNAKOVE
ŠKOLA PAVAO BELAS

Marija Trakoštanec

2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

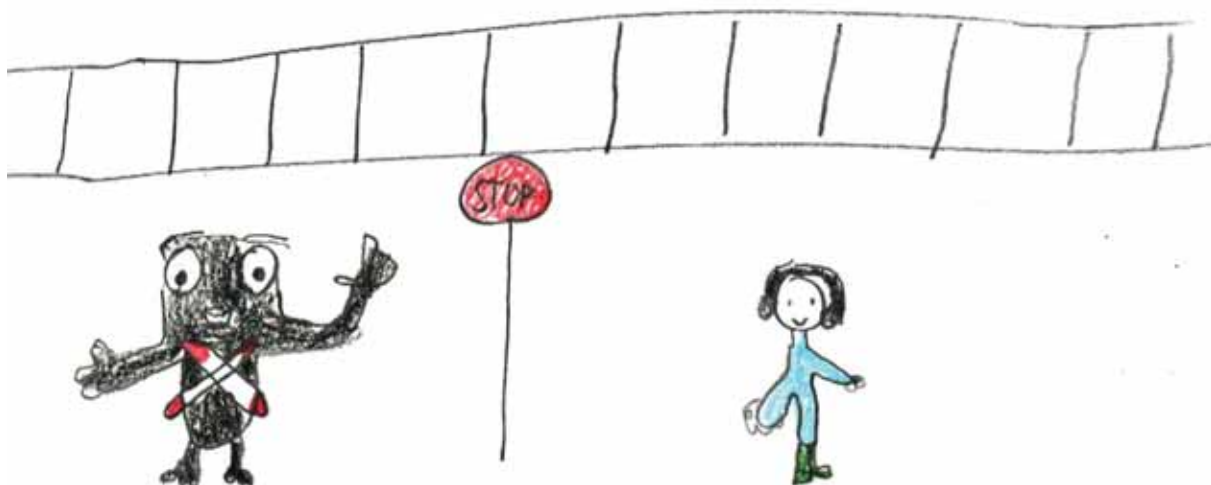
Sigurnost na željezničkom prijelazu

Kad si na pruzi,
Tu nema mjesta tuzi
Ne brini brigu,
Hrabro koračaj.

Andrijin križ na prijelazu stoji
I pomno ti govori:
Oprezan budi i dvaput provjeri
Da slobodan je put kojim ideš.
Kad sretno stignemo do cilja,
Tad najsretniji je on.
Još ponosniji stoji
I dane do novog susreta broji.

LUKA

NEMOJTE SLUŠATI SLUŠALICE KADA IDE
VLAK JER ĆE VAS UDARITI.

Marin Klopotan

2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Prijelaz preko pruge

Jednog lijepog dana vozio sam se s tetom u Topličicu. Odjednom je teta naglo zakočila. Pogledao sam van i ugledao neki čudan znak. Upitao sam tetu za što služi ovaj znak. Teta mi je odgovorila za prijelaz preko željezničke pruge. Znak je bio u obliku velikog trokuta i u sredini je bio veliki vlak. Nakon toga vidio sam znak s 2 crvena svjetla koja su bljeskala i onda se spustila rampa. Naišao je vlak!!!

Nakon što je vlak prošao, rampa se digla i mi smo sigurno prešli preko željezničke pruge.

Vid saätanka

Matija Novak

2. razred

OŠ Ljubeščica, Ljubeščica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Prometna pravila

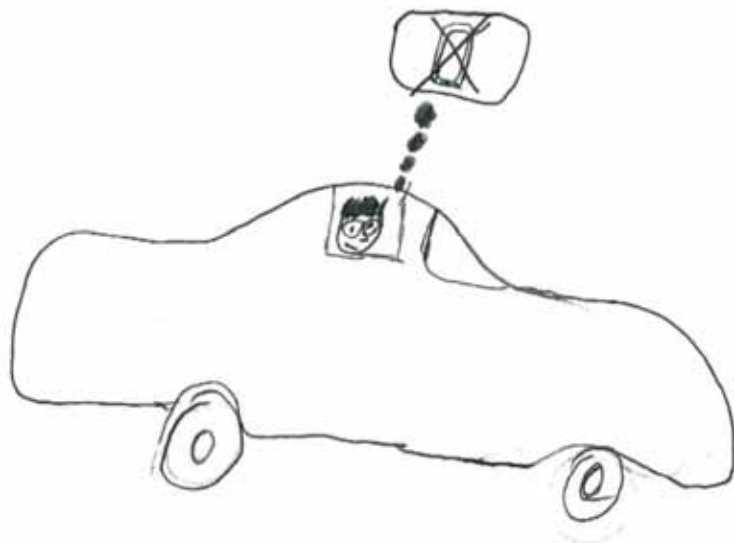
Crveno stani, zeleno kreni
Dobro se prema semaforu okreni.

Kada bijele crte vidiš,
Slobodno po cesti ideš.

Pokraj ceste pruga duga
Prije velika čuje se truba.
Kod Andrijinog križa stani,
Lijevo-desno glavu okreni.
Ponekad samo rampa zvoni,
Zaustaviti se moraju auti i kamioni.

Zato pamet u glavu svi
Jer u prometu nismo sami!

Tata nemoj va zgoravati
na malitel dok vozis
auto.

Karlo

Mirna Horvatić

2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Andrijin križ

Ako prelaziš prugu,

Nemoj misliti na tugu.

Dobro pogledaj lijevo,

Ravno i desno.

I kad vidiš da možeš,

Jako se tad požuri,

A vlak će da te najuri.

Hu - Hu

FRAN

Tara Čolja

2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Andrija

Andrijin križ

Na raskrižju stoji

Di se cesta i željeznička pruga križa.

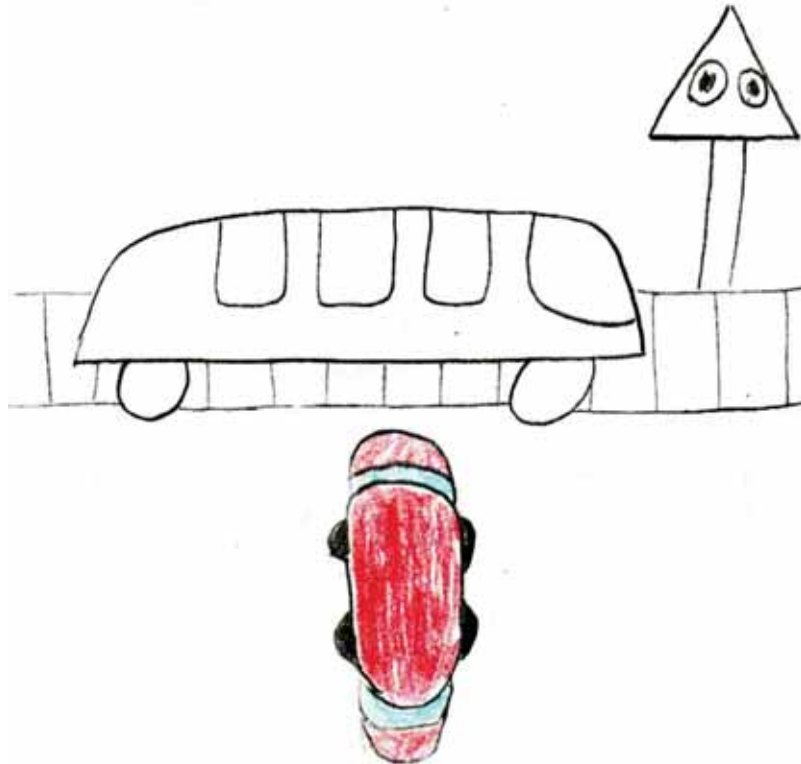
Reći nam hoće da bi vlak mogao doći

I da oprezni moramo biti.

Jedanput pogledati lijevo, jedanput desno,

Ako vlaka nema, slobodno oprezno prijeđi križanje

Lorena Marusic

Urjek. sačekaj kad vlak
prode.

Vinko Španić

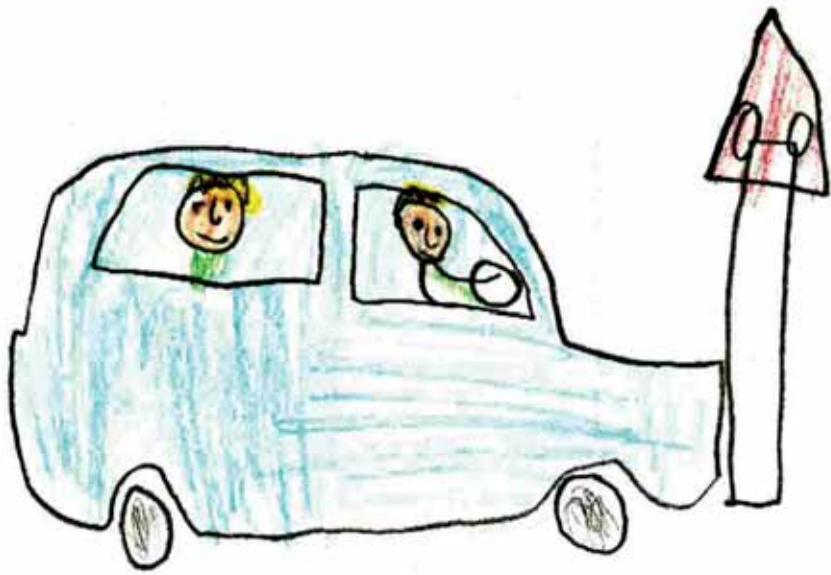
2. razred

OŠ Ljubešćica, Ljubešćica

Mentor: Božica Šantek, prof.

Andrijin križ

Andrijin križ prometni je znak. Vidio sam ga puno puta kad sam se vozio preko željezničke pruge. Pitao sam tatu zašto tu uvijek zaustavi auto. Objasnio mi je da taj znak znači da se tu križa cesta i željeznička pruga. Znači, treba stati, pogledati lijevo i desno i ako ne vidimo da ide vlak, možemo krenuti dalje.

Katia Nimac

2. razred

OŠ Scuola elementare Gelsi, Rijeka

Mentor: Vlasta Tibljaš, prof.

U prometu

U prometu je važno pažljiv biti
i iza auta se ne kriti!

Trčati preko zebre se ne smije
i tu kraj ove pjesme nije!

Đaci pažljivo hodaju preko zebre,
ali nesreće su ipak česte.

Prometni znakovi tu su da nas paze,
da đaci ne zalutaju na krive staze!

Automobili jure na sve strane
dok nas hrabri policajci brane!

Né gadaj vlak
kamenjem!

Ana

Vega Klemen

2. razred

OŠ Scuola elementare Gelsi, Rijeka

Mentor: Vlasta Tibljaš, prof.

Promet

Ulicama auti jure,
svojom trubom plaše cure.

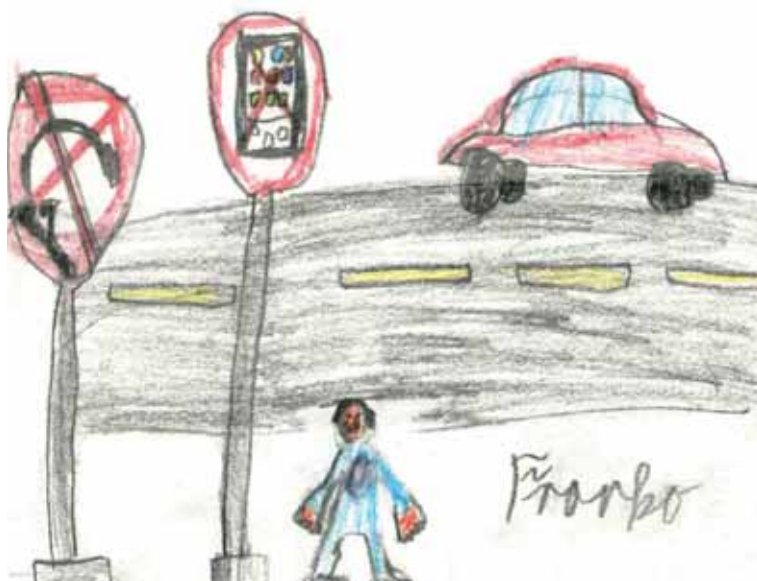
Rijeka auta cestom mili,
nitko da se pješaku smili!

Dječica mala u semafor zure
dok nemirni auti cestom žure.

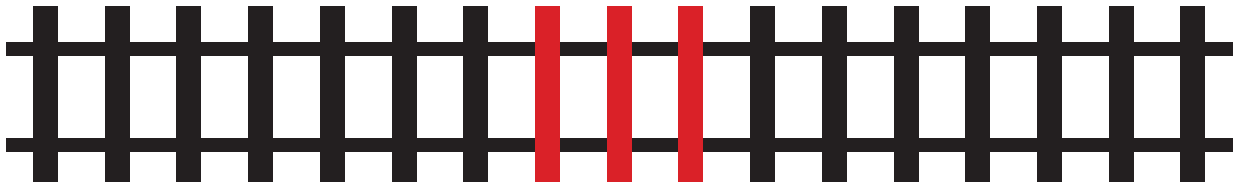
Zeleno svjetlo svima je bitno
da stignu kući što prije hitno!

Crveno svjetlo nije baš fora
jer tada čekati se mora!

Ne završuj molitbu na
služalite ili hitina molitelku
dok prelaziš cestu

3. razred

O.Š KS Gjalškog 3.B

Uijek gledaj dok
prelaziš prugu

marko Grah

Jan Tučić

3. razred

PŠ Dunjkovec, Nedelišće

Mentor: Ana Marcioš, prof.

Andrijina priča

Dobar dan! Zovem se Andrija i ja upozoravam i učim djecu o sigurnosti u prometu. Sad imam i školu o sigurnosti. Volim sva prijevozna sredstva, a najviše vlakove jer puno znam o njima. Htio bih se provozati u jednom. Danas imam puno učenika, oni uče jako brzo. Sve im je zanimljivo. Predsjednik je razreda Niki. On bi htio biti vlakovođa. Svaki dan se igra kao da je u pravom vlaku. Mnogi učenici žele biti kondukteri. Jednom je učeniku lopta završila na pruzi i želio je ići po nju, ali ja sam doskočio i upozorio ga da prvo mora pogledati ide li vlak. Onda se i on dosjetio moje škole i pitao može li mi se pridružiti da nauči o sigurnosti. On bi isto želio postati kondukter. Djeco, nemojte bacati kamenje na vlakove, pogledajte ide li vlak dok se igrate pokraj pruge pa vam lopta završi na pruzi, ne dirajte žice iznad vlaka, nemojte slušati glazbu i pisati SMS poruke kad hodate pokraj pruge. Vidimo se na novim satovima učenja o sigurnosti u prometu.

Josina Jug 3 A

FATA PAZI KAT VOZIŠ

Leon Smrtić

3. razred

PŠ Dunjkovec, Nedelišće

Mentor: Ana Marcuš, prof.

Sigurno u životu s vlakovima

Bok! Ja sam Leon. Odmalena volim vlakove i veselim se svaki put kada ih vidim, a najviše se volim voziti u njima. Ima ih svakakvih i svi su mi dragi. Bez obzira koliko su mi dragi, ja sam svjestan da oni mogu biti jako opasni ako im se nađem na putu. Oni su ipak samo jako teški strojevi kojima nije lako stati u kratkom vremenu. Iako njima upravljaju ljudi koji paze na svoju sigurnost i sigurnost ljudi koje prevoze, ne mogu ništa učiniti u kratkom vremenu da izbjegnu nesreću. Zato me moji roditelji i učiteljica uče kako se ponašati u blizini tračnica i željezničko-cestovnih prijelaza. Imam nekoliko pravila kojih se moram pridržavati. Najvažnije je pravilo da nema igre u neposrednoj blizini tračnica, a ne smijem ni pomisliti prelaziti preko njih igdje, osim na obilježenom željezničko-cestovnom prijelazu. I kada idem preko prijelaza sa zvučno svjetlosnim signalima, a pogotovo kada je postavljen samo Andrijin križ, moram se obavezno zaustaviti prije prijelaza, pogledati lijevo i desno, i samo ako nema vlaka na vidiku, mogu prijeći prugu. Ako se nađem na prijelazu s polubranicima, znam da ih strogo ne smijem zaobilaziti dok su spušteni. Zato imam svoja pravila koja mi omogućuju sigurnost. Ako nema pažnje, nema ni sigurnosti.

Nika Heđa

3. razred

PŠ Dunjkovec, Nedelišće

Mentor: Ana Marcioš, prof.

Nažalost, istinita priča

Priča se dogodila u djetinjstvu moje mame. Jednog dana kada su njezini bratići prelazili preko pruge autom išao je vlak. Oni su mislili da je vlak još daleko i da će stići prijeći, ali vlak je uvijek brži. Nažalost, udario ih je i oni su poginuli. To se dogodilo prije početka školske godine. Tako su njihove školske klupe ostale prazne, a njihovi su prijatelji u razredu bili tužni. I roditelji su ostali bez svoje djece. To je razlog zbog čega se moja mama i danas boji prelaska preko pruge. Više puta provjerava nailazi li vlak. Kaže da ih se sjeti svaki put kad prelazi prugu. Uvijek me upozorava da pazim kad prelazim prugu.

Željela bih da sva djeca i svi oni koji ovo pročitaju budu oprezni kad prelaze prugu.

Roditelji nas upozoravaju na opasnosti i trebamo ih slušati. Moramo biti pažljivi ako želimo izbjeći nesreće.

Kela Koznar 3.b

OŠ Ksaverca Šandora Gjalškov

Nemoj pričati NA MOBILTEL

dok voziš! TO MORATE

ЗАПАМТИ.

Valeria Marčec

3. razred

PŠ Dunjkovec, Nedelišće

Mentor: Ana Marcuiš, prof.

Sigurno na željezničko-cestovnom prijelazu

Dobar dan!

Stigli ste baš na vrijeme za priču o Ivanu. Pa, krenimo...

Ivan je učenik 2. razreda OŠ Marina Držića koja se nalazi u Zagrebu. On je marljiv učenik, čak je jedan od najboljih u razredu. No, problem je u tome što je on jako neoprezan i brzoplet. Živi blizu škole pa mu do škole nije teško pješaćiti. Ivan na putu do svoje škole rado sluša glazbu. Na tom putu uvijek prelazi željezničku prugu na prijelazu koji nije osiguran svjetlosno-zvučnim upozorenjem, već samo Andrijinim križem, ali njega to ne brine. Siguran je u sebe, ne skida slušalice i pretrčava na drugu stranu bez razmišljanja i gledanja lijevo-desno. (Baš je frajer!)

U prvom razredu vlakom su putovali u Zagorje, pa Ivan otada dobro poznaje svako mjesto gdje se cesta i pruga križaju. On često, kad mu roditelji rade, odlazi do obližnjeg nadvožnjaka ispod kojega prolaze vlakovi iz smjera Zagreba prema Varaždinu. Pitate se zašto? Zaboravila sam napomenuti da on jako voli promatrati vlakove i sam bi želio, kad odraste, postati vlakovođa.

I tog kobnog dana otišao je diviti se snažnim lokomotivama koje neumorno za sobom vuku desetine različitih vagona. Kad je došao na nadvožnjak, tamo je već bilo dvoje učenika iz 4. a razreda njegove škole. Kamenjem su gađali vlakove u prolazu. Ivanu se to učinilo zanimljivim i pritom nije uopće razmišljao da je to nešto opasno i loše. (Varaš se, Ivane!!)

Uzeo je poveći kamen, bacio ga prema nadolazećem vlaku i pritom razbio staklo vlakovođe koji nakon toga nije vidio kuda vozi. Ivan se, nakon što je shvatio što je učinio, propeo i skoro pao s nadvožnjaka pod vlak. Spasio se uhvativši se jednom rukom za ogradu i krajnjim naporom izvukao se na sigurno. Pritom je ozlijedio ruku. Pošto vlakovođa nije vidio kuda vozi i što se nalazi ispred njega, naletio je na vlak koji je stajao na peronu. Vlakovođa i putnici, na sreću, imali su samo lakše ozljede.

* nastavak priče na str. 51

Valeria Marčec

3. razred

PŠ Dunjkovec, Nedelišće

Mentor: Ana Marcuiš, prof.

Ubrzo je stigla hitna pomoć, vatrogasci i policija koji su pomagali ozlijeđenim putnicima vlaka. Ivan je zaprepašten nesrećom koju je skrivio. „To je sve moja krivica!”, prohujalo mu je glavom. „Što će reći roditelji kad saznaju?”, mislio je. Glasno se pitao: „Hoće li me kazniti? Hoću li morati u zatvor?” Otrčao je kući preplašen. Kad su njegovi roditelji čuli za nesreću, nisu znali da je Ivan krivac. Saznali su to tek kad su stigli kući gdje ih je dočekala policija. Policiji nije bilo teško pronaći krivca jer su ga „cinkali” dječaci iz 4. a.

Roditelji su bili jako ljuti i razočarani Ivanovim postupkom, ali duboko u sebi bili su sretni jer su znali da se mogla dogoditi puno veća tragedija. Mama mu je previla ranu i poslala ga u krevet. Znao je da ga slijedi kazna, ali nije znao kakva će ona biti. Jedino je sigurno znao da više nikad neće napraviti takvu glupost.

Par mjeseci kasnije...

Ivan se opametio i više nije radio takve gluposti. Dapače, radio je upravo suprotno. Djeci koja su gađala vlakove kamenjem pripovijedao je svoju glupu nepodopštinu i njezine posljedice. Oni bi ga uvijek poslušali i pognute glave i s grižnjom savjesti odlazili kućama.

Sad kad Ivan prelazi prugu na svom „starom” prijelazu, UVIJEK skida slušalice, pogleda lijevo i desno, pričekava da vlak prođe i tek onda prelazi na drugu stranu. E, to se zove odgovorno ponašanje.

Ivan i dalje želi postati vlakovođa kad odraste. Roditelji su jako ponosni na njega.

DJECO, NEMOJTE BITI POPUT ONIH KOJI GAĐAJU VLAKOVE I KOJI NEODGOVORNO PRETRČAVAJU ISPRED VLAKOVA RISKIRAJUĆI PRITOM SVOJE, ALI I TUĐE ŽIVOTE. BUDITE POPUT IVANA. ON JE IZ SVOJIH GREŠAKA NA TEŽI NAČIN NAUČIO ŠTO SE SMIJE, A ŠTO NE SMIJE RADITI. UČITE NA NJEGOVIH GREŠKAMA.

I NA KRAJU UPAMTITE: Vlak je uvijek brži!

PETRA RAVLIC 30

NE SMISE SE PRLAZITI
PREKO PRUGE DOK ZVONI!

Nikolina Kralj

3. razred

OŠ Čeminac, Čeminac

Mentor: Tanja Sušac, prof.

Sigurno preko pruge

Pazi! Vlak je uvijek brži,
zato se ovih pravila drži!

Kad prelaziš preko pruge,
trebaš paziti na sebe i druge.

Pogledati na obje strane
pa tek tada krenuti dalje.

Preko pruge smiješ prijeći
samo na označenom mjestu,
nikada ne smiješ pretrčavati
ni prugu ni cestu.

Kada na prijelazu rampe nema,
Andrijin križ nikad ne drijema.

Kraj pruge stoji,
noću i danju vlakove broji.

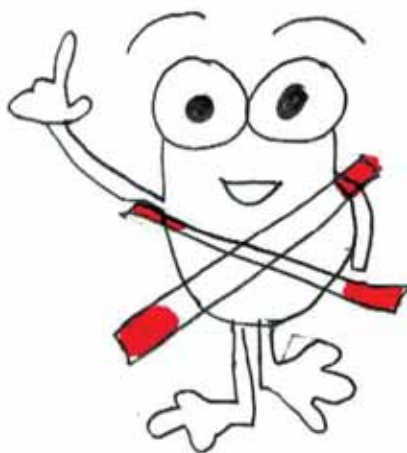
Gdje smiješ prugu prijeći,
on će ti reći.

Pazi! Vlak je uvijek brži,
zato se ovih pravila drži!

Teta nemoj

RAZGOVARATI

DOK VOZIŠ.

Lana Tisanić 3.c

Leona Križaj

3. razred

OŠ Čeminac, Čeminac

Mentor: Tanja Sušac, prof.

Prijelaz preko pruge

Ja svaki dan vidim prugu i vlakove koji prolaze. Prolaze tuda putnički i teretni vlakovi. Ti su vlakovi jako lijepi i volim ih gledati. Volim i zvuk njihove sirene. Ponekad se glasnije čuju, kada je selo tiho i skoro utonulo u san. Pored ceste postavljen je znak, Andrijin križ, koji označava blizinu pruge i prijelaz preko nje. Automobili strpljivo čekaju da prođe vlak. Mislim da mi u Čemincu, gdje nema rampe na pružnom prijelazu, moramo biti jako oprezni kada prelazimo prugu pješice, biciklom ili automobilom. Ne smijemo hodati ili se igrati na pruzi jer je to opasno. Molim vas, pazite kada dolazi vlak jer vlak neće stati radi vas!

NEPRICAJ
NA MOBILTEL
DOK VOZIŠ!

Gsbrijel
Cvitković
3.A

Tamara Oruč

3. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Zoran Rokvić, prof.

Prugom kroz snove

U daljini vidim nešto se sjaji,
Da li je to vlak ili neki signal mali?
Čini mi se da to ipak vlak stiže.

Čudna li je pruga ova,
Puna sreće, puna snova,
Spaja ljude sa svih strana,
Lica znana i neznana.

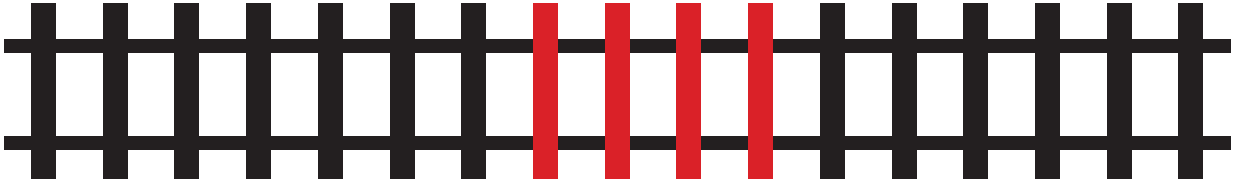
Prugo, čekaj mene,
Doći će to vrijeme,
Vrijeme kada ćeš ti mene
Voditi kroz snove snene.

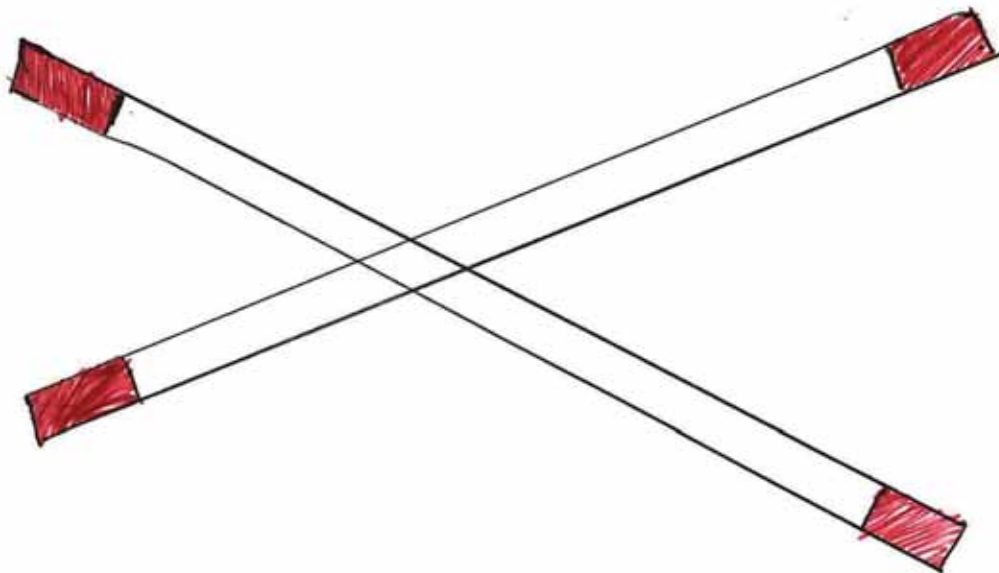
Lorena Teba 3.B

Gledaj uvijek preko pruge!

4. razred

DRAGI TATA PAZI KUDA VOZIS !

SARA JAKELIC' 4.B

Borna Mamula

4. razred

PŠ Jablan, Vrbovsko

Mentor: Radmila Hodin, prof.

Želimo rampu

Nas sedam dječaka, učenika PŠ Jablan, s nastavnicom smo išli na Vrbovsko , a zatim dalje pješice cestom. Išli smo vidjeti zaštićeni krajolik Kamačnik.

Tamo je restoran baš na mjestu gdje se potok ulijeva u rijeku Dobru. Dalje vodi staza s velikim poučnim panoima. Čitamo koje su tu zaštićene biljke i životinje. Na uskoj stazi gurali smo se i pazili da ne otkotrljamo kamenje u kanjon Kamačnika. Na velikoj livadi igrali smo nogomet. Došli smo do izvora za kojeg se još ne zna koliko je dubok. U povratku smo trebali prijeći pružni prijelaz bez rampe. U daljini se čuo signal. Zvonio je tri puta. Pitali smo nastavnicu što to znači i saznali da kad zvoni 2 puta po 3 signala, vlak ide iz Rijeke prema Zagrebu, a kad zvoni 3 puta po 3, ide iz Zagreba prema Rijeci. Prvašići su samo rekli a a a ...I onda se začuo zvižduk vlaka iza zavoja. Svi smo se trgnuli. Naši „pametni“ prvašići odjednom su počeli pretrčavati prugu!

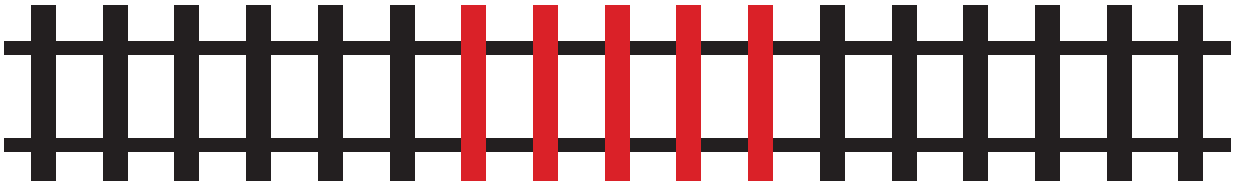
Leo i ja skočili smo za njima. Uspjeli smo svaki dvojicu gurnuti s pruge, a jedan malo spretniji pretrčao je na drugu stranu sam. Mislio sam da je sve dobro prošlo, ali...kad je vlak projurio pored nas, ja se više nisam mogao dignuti. Pogledao sam dolje i vidio krv.

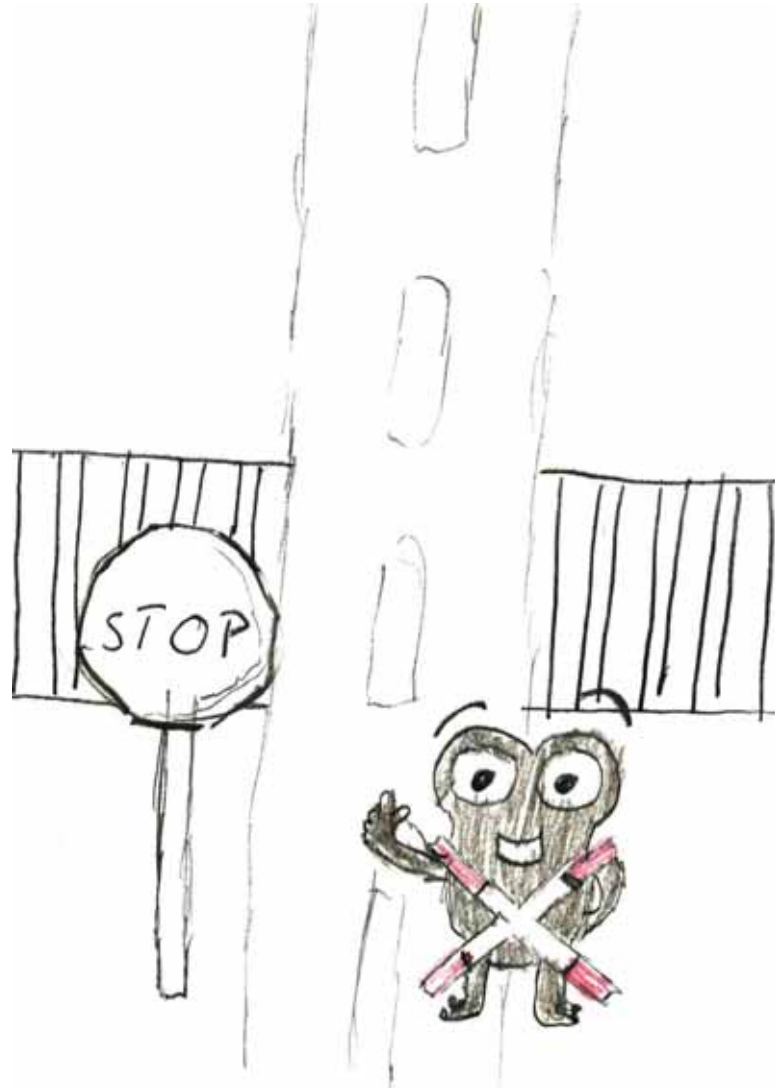
Jo, moje noge, viknuo sam i – došla je mama i probudila me za školu.

Sve je to OK, ali i dalje nema rampe na ulazu u Kamačnik.

5. razred

Kristijan Jurković

5. razred

OŠ Dalj, Dalj

Mentor: Iva Stanić, prof.

Opasnost iza Andrijinog križa

Moj najbolji prijatelj Filip nije bio ista osoba kao ja. Bili smo potpuno različiti, ali ipak najbolji prijatelji. Uvijek je upadao u neke nevolje i nije bio uspješan u školi. Nije bio primjer drugima i nije znao puno stvari. Nije imao puno prijatelja, a mislim da sam mu jedino ja htio dobro.

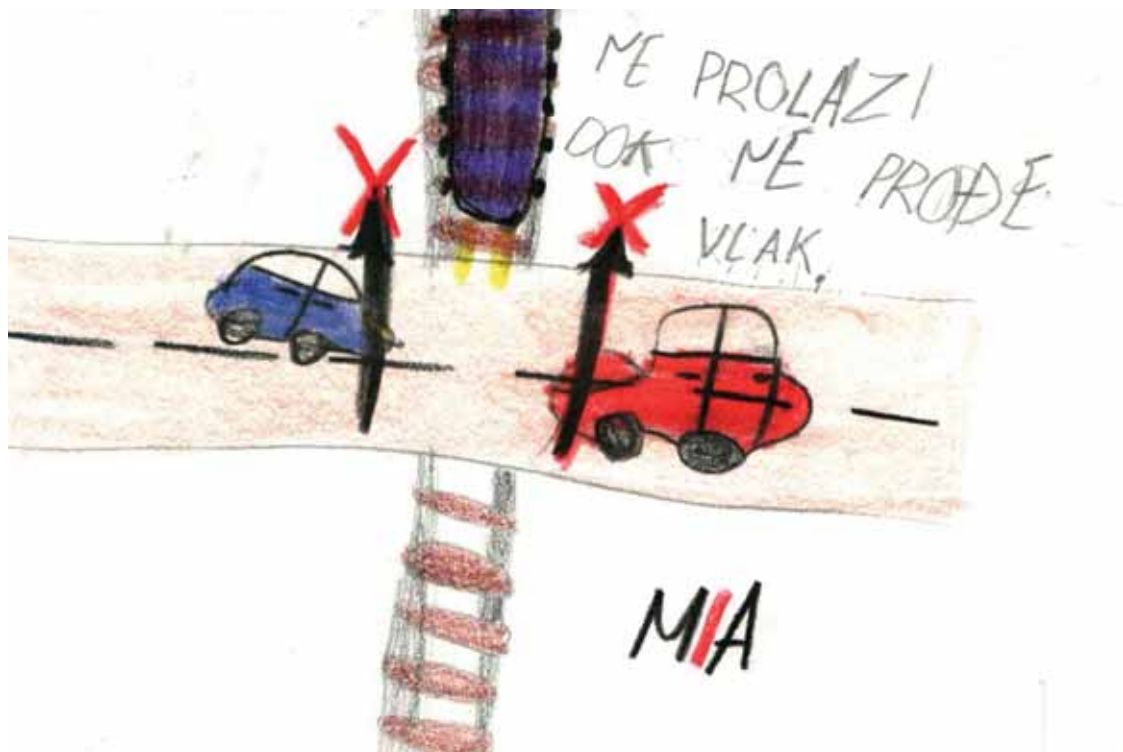
Filip je živio u malom mjestu na Dunavu, Dalju, gdje je bilo vrlo lako upasti u razne opasnosti, i po život opasne. Iako ja živim u Aljmašu, svakodnevno sam dolazio k Filipu u Dalj. Najčešći razlog mog dolaska bio je kako bih spasio Filipa od nekih njegovih „zabavnih“ ideja. Kad mi je u 2. mjesecu rekao da će preplivati Dunav, dojurio sam i objasnio mu zašto to nije tako dobra ideja: „Možeš dobiti ozeblina, možeš dobiti grč prilikom plivanja, može te uhvatiti vrtlog, ili da te neki brod ne vidi...“. Nabrojao sam mu barem deset razloga zašto je to opasno. I poslušao me.

Kad mi je javio da će skočiti s krova svoje kuće na susjedovu, i da je sve dobro isplanirao, morao sam mu objasniti da je i to loša ideja jer može polomiti puno kostiju i ostati nepokretan. I opet me poslušao. Razne su mu ideje padale na pamet svaki dan: penjanje na najviše stablo u parku, vožnja bagerom po gradilištu, skakanje s mosta...

Znao sam i strahovao da jednom neću stići na vrijeme i spriječiti ga da ne napravi nešto što će ga stajati života. Često me mučilo pitanje zašto se Filip tako ponaša. Poznavao sam njegove roditelje, znao sam da puno rade, ali i da su dovoljno brižni te da mu posvećuju dovoljno pažnje, ništa više ni manje nego meni moji roditelji. Pretpostavljao sam da je razlog čista dosada, nije imao brata niti sestru, čak ni prijatelje. Osim mene. Zato ga ja nisam htio iznevjeriti.

Na ulazu u Dalj nalazi se željezničko-cestovni prijelaz. U blizini prijelaza nalazila se stara, napuštena zgrada koja je odlično služila većini djece za igru. Tamo smo se svakodnevno nalazili i smišljali razne igre, daleko od očiju svojih roditelja i ostalih odraslih. Budući da smo na satovima tehničke kulture u 5. razredu učili o prometu i prometnim znakovima, znali smo opasnosti takvoga prijelaza. Kada smo o tome učili, nastavnica nam je više puta rekla kako to ne učimo samo radi ocjene, nego za sebe i za život, za svoju sigurnost. Naglašavala nam je važnost Andrijinog križa te smo s njom išli i pogledati željezničko-cestovni prijelaz.

* nastavak priče na str. 67

Kristijan Jurković

5. razred

OŠ Dalj, Dalj

Mentor: Iva Stanić, prof.

Jedini koji nije išao bio je Filip. Njega to nije zanimalo, rekao je da mu to ne treba te da se zna sam snalaziti u prometu. „Kao da vlak neću vidjeti ili čuti, ne treba mi za to prometni znak”, rekao mi je. Takvo mi ponašanje nije bilo pravo. Rekao sam mu da se ponaša glupo, posvađali smo se i ja sam rekao da se više neću s njim družiti.

Čim sam došao kući, bilo mi je žao. Nisam želio prestati biti prijatelj s njim. Nakon što sam se ohladio, odlučio sam otići u Dalj i pomiriti se s njim.

Nisam ga našao kod kuće, njegovi su mi roditelji rekli da je u staroj zgradi gdje se inače igramo. Odmah sam imao loš predosjećaj. Stara je zgrada na željezničkoj stanici. Vozeći se biciklom do tamo, svašta mi je padalo na pamet.

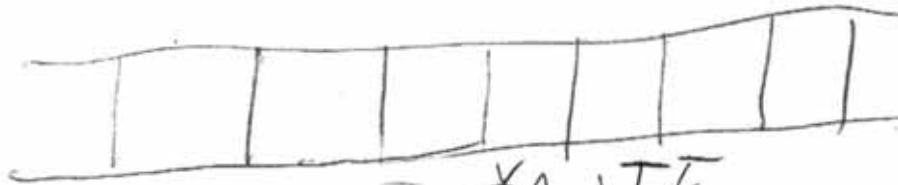
Došavši do stanice, ugledao sam Filipa. Vikao sam ga, ali me nije čuo. Imao je slušalice u ušima. Kad me ugledao, Filip je izvadio slušalice iz ušiju i počeo trčati prema meni. Vlak je upravo krenuo. Čuli smo ga obojica. U tom trenutku Filipu su ispale slušalice na prugu. Nije ih htio ostaviti jer su bile nove, skupo ih je platio džeparcem kojeg je teško zaradio. „Pomozi mi izvaditi slušalice, zapele su!”, vikao je. Ja sam mu vikao da se makne s prijelaza, ali nije me slušao. Vlak se opasno približio. Zvuk njegove sirene parao je zrak. Zaletio sam se i u zadnji tren gurnuo Filipa s pruge. U ruci je držao slušalice. Ja sam poludio. Vikao sam na njega: „Zar ne vidiš u kakvu si nas opasnost doveo? Nisi li shvatio da je ovo željezničko-cestovni prijelaz? Mogli smo obojica poginuti!!!”

Filip je ostao šokiran mojim ispadom. Vidjelo se da mu je žao. „Oprosti... Nisam razmišljao...”

Poslije smo razgovarali o tom događaju. Filip je shvatio da je pogriješio i da se nikad ne smijemo zabavljati na tako opasnim mjestima.

Za idući sat tehničke kulture Filip je napravio prezentaciju pod nazivom: „Opasnosti na željezničko-cestovnom prijelazu”.

I dalje smo najbolji prijatelji.

NE SLUŠAJTE
MUZIKU IKAD I DEJE
PREKO PRUGE

Marija Ljubičić

5. razred

OŠ Mladost, Osijek

Mentor: Snježana Majsterić, prof.

Usamljeni prijelaz

Vrijeme prolazi,

a vlak nam dolazi!

Rampa se diže,

vlak po tračnicama kliže.

Dok dolazi čuje se glasan zvuk,

a kad prođe, ostat će samo muk!

Pružni prijelaz ostaje sam, blatnjav i

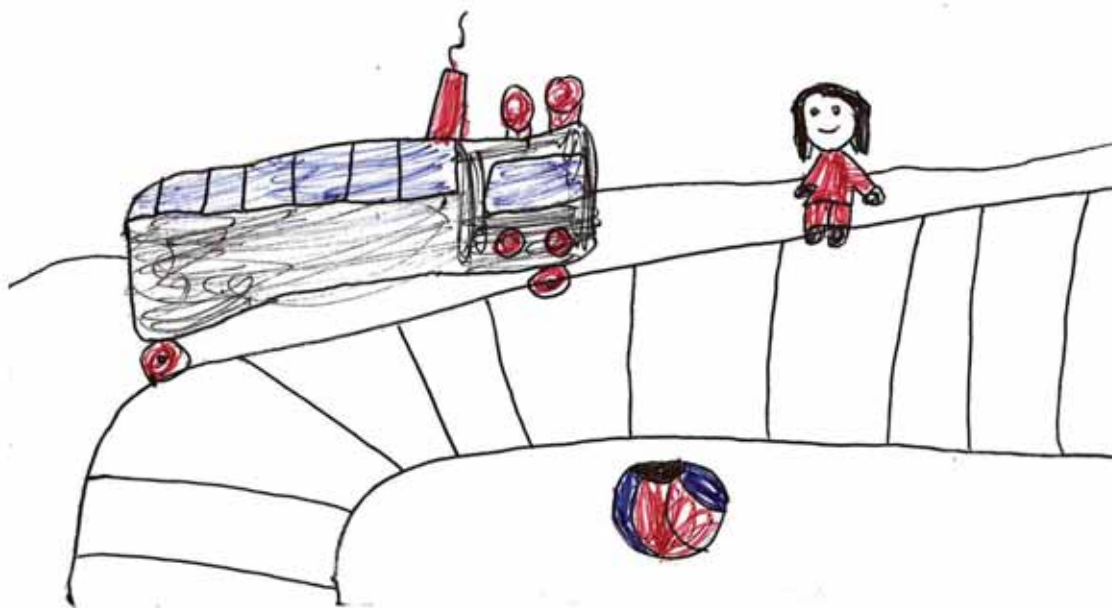
usamljen kreće u san!

Jutrom pružni prijelaz čeka novi vlak,
pješacima spremno daje upozorenja znak!

Zato oprezno sada svi,

na pružnom prijelazu moramo paziti!

KLARA DUVNJAK

Sunčica Alduk

5. razred

OŠ Mladost, Osijek

Mentor: Snježana Majsterić, prof.

Uzbuđenje na prijelazu

Svađale se pruga i cesta

kojoj treba više mjesta.

Pružni ih prijelaz sluša

i pomiriti ih pokuša.

Kaže cesta,

meni treba više mjesta.

Za razliku od tebe,

auti više vole mene.

Ne, ne, meni treba više mjesta,

veli pruga.

Vlakovi preko mene jure,

putnike voze, uvijek žure.

Ova svađa dugo traje,

nitko joj više prednost ne daje.

Nikom rasprava važna nije,

svatko gleda što je čije.

Sve dok jednom jedna mala,

na prijelazu nije stala.

Ajme meni, više rampa,

Pazi, svijetli crvena lampa.

Zvono zvoni, lampa trepće,

djevojčica se ne okreće.

Vlak sve bliži juri, trubi, stenje,

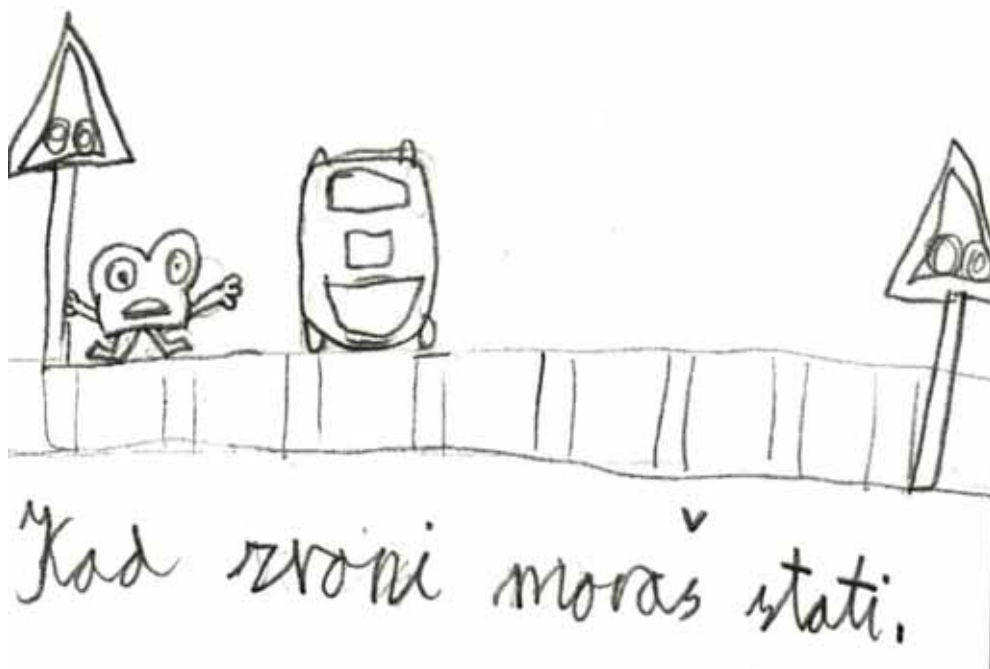
sve da malo pažnju skrene.

Usljed sve te silne graje,

mala odjednom na prijelazu staje.

Svađe više bilo nije,

na prijelazu otad svi hodaju opreznije.

Kad zvoní moras stati.

Jakob Kelava

5. razred

OŠ Slakovci, Slakovci

Mentor: Mirjana Džakula, prof.

Sigurnost u prometu

Sigurnost u prometu vrlo je važna jer zbog neopreza možemo nastradati. Ne stradaju samo ljudi, nego i životinje. Kako bismo bili sigurniji, trebamo poznavati prometne znakove. Prije nego što pređemo cestu moramo gledati lijevo i desno i biti sigurni da možemo slobodno prijeći. Osim gledanja lijevo i desno, možemo pogledati i na semafor. Zelena boja govori nam da smijemo prijeći cestu, a crvena da ne smijemo. Automobili ne smiju voziti brzo kako bi izbjegli prometne nesreće. Biciklisti moraju voziti po biciklističkoj, a ne pješačkoj stazi ili cesti. Trebalo bi biti više prometnih policajaca koji bi u što većoj mjeri kontrolirali promet. Kako bismo bili što sigurniji u prometu, trebamo početi od sebe i pridržavati se pravila, a to znači kad vozimo bicikl, trebamo ga voziti po biciklističkoj i imati kacigu na glavi. Vozači automobila moraju se pridržavati pravila o brzini, o alkoholiziranom stanju, ne razgovarati na mobitel i mnogo drugih. Kad bismo mi vodili više brige o prometu, bilo bi manje prometnih nesreća.

Magdalena

Tata pazi kako voziš preko
pruge. ~~Da~~ Da se ne dogodi
neki sudar. Paaziiiiii!!!!

Eleonora Nikolić

5. razred

OŠ Slakovci, Slakovci

Mentor: Mirjana Džakula, prof.

Sigurnost na cestovnom prijelazu

Najčešći su uzroci nesreća na cestovnom prijelazu nepoštivanje prometnih znakova, neprikladna vožnja, nepažnja vozača i pješaka. Nepoštivanjem prometnih propisa ne ugrožavate samo sebe, već i druge sudionike u prometu. Za prijelaz preko ceste trebamo koristiti obilježeni pješački prijelaz ili posebne prijelaze, ispod ili iznad ceste, za pješake u mjestima gdje postoje. Ako u blizini nemamo pješački prijelaz ili smo izvan naselja, a moramo prijeći cestu, tada trebamo dobro procijeniti udaljenosti i brzinu automobila da svojim nepromišljenim postupcima ne dovodimo ostale sudionike prometa u opasnost. Na raskrižjima na kojima prometom upravlja policija ili semafor prelazimo samo onda kada je to znakom policajca ili svjetlom semafora dopušteno. Jako je opasno kretanje pješaka noću izvan naselja i tada biste se trebali kretati uz lijevi rub kolnika i imati na sebi svjetliju odjeću ili svjetleći prsluk radi lakšeg uočavanja. Pješaci su najugroženiji sudionici u prometu i prilikom naleta bilo koje vrste vozila u prometu teško stradavaju. Vozači su dužni obratiti posebnu pozornost na pješake, iako su vrlo često i sami pješaci krivi za teška stradavanja i neoprez u prometu. Zato uvijek u prometu treba biti oprezan jer opreza nikad dosta!

VLAK JE OPASAN I LJEP

Josip Buće

5. razred

OŠ Slakovci, Slakovci

Mentor: Mirjana Džakula, prof.

Sigurnost u prometu

Sigurnost je u prometu jako bitna, bilo za vozače ili za pješake.

Kao dijete i ja sam sudionik u prometu zato što svakodnevno prelazim glavnu cestu. Kod nas na glavnoj cesti nema semafora, zato idem na pješački prijelaz. Tamo je sigurnije i nikad ne prelazim, a da nisam pogledao lijevo i desno, a tako sam naučio od malih nogu. Bez obzira što je obilježen pješački prijelaz, uvijek sam pažljiv jer čuvam i svoj i tuđi život. Tako bi svi trebali biti pažljivi jer bi bilo manje prometnih nesreća i ljudskih žrtava. U blizini moje kuće nalazi se pruga. Tamo prolazi vlak. Ne treba imati slušalice u ušima i slušati glazbu jer to je najčešći razlog zašto djeca stradavaju kada prelaze cestu i željezničku prugu, zato što ne čuju upozorenje vozača ili vlaka. Zato, molim vas, kada prelazite bilo koji prijelaz, budite oprezni i odgovorni jer i vi ste sudionici u prometu, a oprezom spašavate svoj i tuđi život.

DRAGA PRIJATELJICE LANA

ENA

Lana Jurić

5. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Vanja Andričević, prof.

Sigurnost u prometu

Kada prelaziš cestu,
sigurnost je na prvom mjestu.

Kad je autima zeleno,
obavezno stati,
a kad je crveno,
lagano cestu prehodati.

Prelaziš li prugu,
obavezno pazi,
da te vlak
ne udari,
da te vlak ne zgazi.

Kada prelaziš cestu,

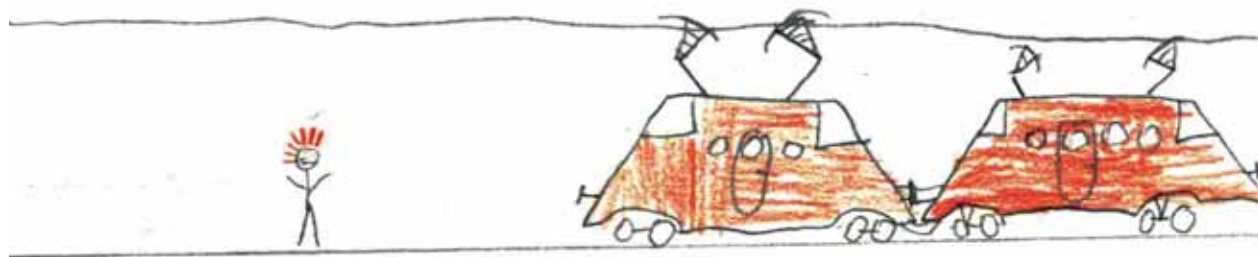
kada prelaziš prugu,
mobitel isključi,
igricu ćeš igrati kući.

Ako voziš bicikl,
kloni se gužve
i znakove prati
jer puno ljudi
zbog prometnih nesreća pati!

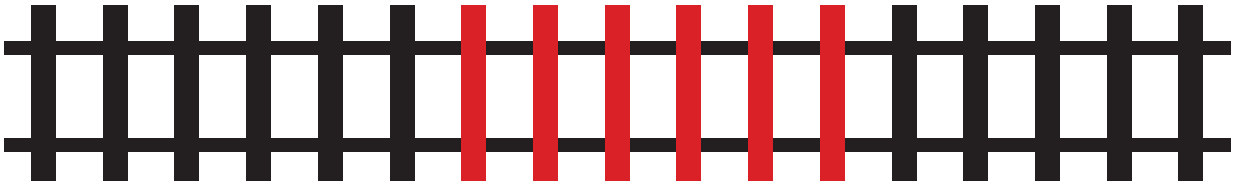
Štitimo sebe,
štitimo druge,
pazimo se preko
ceste, staze i preko pruge.

MIHAEL TUDA 3.2

NE SMIJEŠ TRČATI PREKO PRUGE BEZ
DA POGLEDAŠ

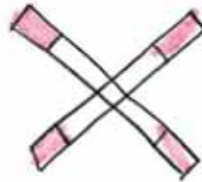

6. razred

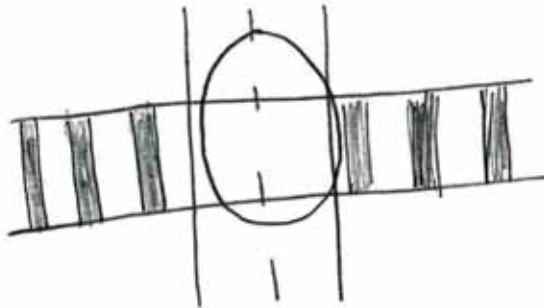

Vlakovi

Iva

Ne smijemo
trčati preko
pruge.

Lea Ivček

6. razred

OŠ Jakovlje, Jakovlje

Mentor: Ivanka Cvetko, prof.

Sigurnost počinje s tobom

Mnogi ne znaju što je željezničko-cestovni prijelaz. Ne znaju kako je opasan. Mogu nastradati, a da toga nisu ni svjesni. Puno loših stvari može se dogoditi, zato je tu naš prijatelj Andrija, poznat i kao *oprezni Andrija*.

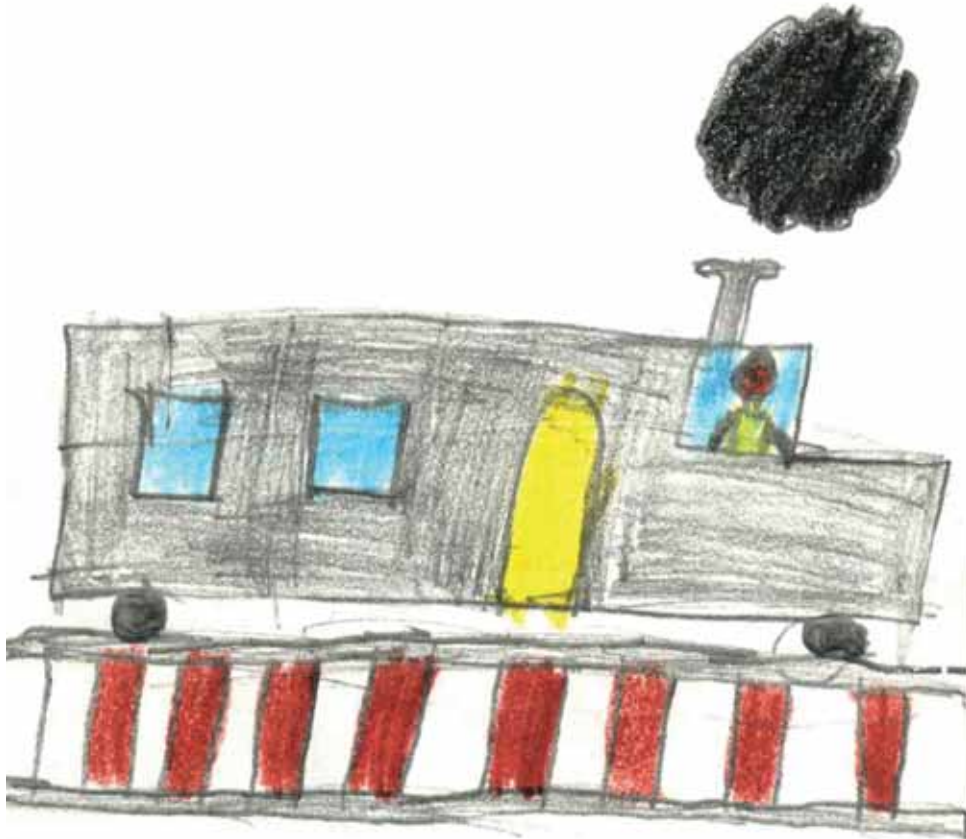
Lako ga možemo prepoznati. U obliku je križa, bijele boje i na kraju ruba crveno obojen. Andrija nam pomaže da sigurno prijeđemo preko željezničko-cestovnog prijelaza. Ali, ne samo on, tu su i prometni znakovi i policajci. Ono što moramo znati jest da je vlak uvijek brži. Djeca se vole igrati uz prugu i nisu svjesna opasnosti. Pruga nije mjesto za igru! Ne penji se na vlak, možeš biti teško ozlijeđen i smrtno stradati! Budi pametan, ostani podalje!

Nikada ne smijemo željezničke tunele i mostove koristiti kao prečac za svoje kretanje jer vlak može naići u bilo kojem trenutku. Slušanje glazbe, slanje poruka i telefoniranje dok prelaziš prugu jako je opasno jer ti smanjuje sluh i koncentraciju (može naići vlak ili automobil i pregaziti nas). Isto tako, bacanje kamenja na vlak iz „fore“ opasno je, možemo ozlijediti druge ljude i načiniti veliku štetu. Radi naše sigurnosti i sigurnosti svih sudionika u prometu moramo poštivati prometne znakove i odgovorno se ponašati u prometu.

Andrija nam nikada ne laže, on je tu i uvijek pomaže! Vidiš li nekoga da ne poštuje prometne znakove, upozori ga na opasnost. Budi primjer drugima!

Moramo koristiti željezničko-cestovni prijelaz za prijelaz preko pruge. Uvijek stani, pogledaj i slušaj dolazi li vlak prilikom prelaska preko željezničko-cestovnog prijelaza. Kako bi se promet po pruzi mogao odvijati nesmetano i sigurno za sve sudionike, koriste se prometni znakovi: Andrijin križ, STOP, svjetlosni signali te rampa s polubranicima ili branicima na prugama.

Zato, poštujujte prometne znakove, budite pažljivi, pametni, slušajte Andriju i najvažnije - OSTANI ŽIV!

Patrik Klančir

6. razred

OŠ Jakovlje, Jakovlje

Mentor: Ivanka Cvetko, prof.

Vlak je uvijek brži

Sjećam se susjeda svojih
kao da je jučer bilo,
stradali su na pruzi,
selo se u crno zavilo.

Nisu se žurili jako,
ali magla je bila na cesti,
išli su na prijelaz preko pruge
gdje su sudari česti.

Odnio ih je metalni stroj
daleko niz svoju prugu,
a njihovoj cijeloj obitelji
donio beskrajnu tugu.

Stradali su otac i sin,
progutala ih je tama,
ostala je tuga u selu
i majka s djecom sama.

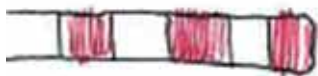
To svi uvijek misle -
događa se drugom,
pa su jako sigurni
dok se voze prugom.

Pogledajte znakove
i postavljene rampe!
Ne zanemarujte svjetlo
treptajuće lampe!

Svi ti znakovi silni
što putem čekaju na nas,
ne mogu bez ljudske pažnje
pružiti sigurni spas.

Zato malo zastani
i provjeri prugu!
Nemaš uvijek šansu
za priliku drugu!

Nikad ne prebazi cestu
Kad se spušta rampa!
Nego pričekaj da vlak
prođe! Lonera P.

Toma Tuđen

6. razred

OŠ Jakovlje, Jakovlje

Mentor: Ivanka Cvetko, prof.

Znak da ide vlak

Moraš se paziti vlaka,
Ne smije to biti tlaka.
Kad prelaziš preko pruge,
Lijevo-desno, nema ti druge !

Andrijin križ
Kaže tebi STOP!
Pogledaj, poslušaj
Pa tek onda reci HOP!

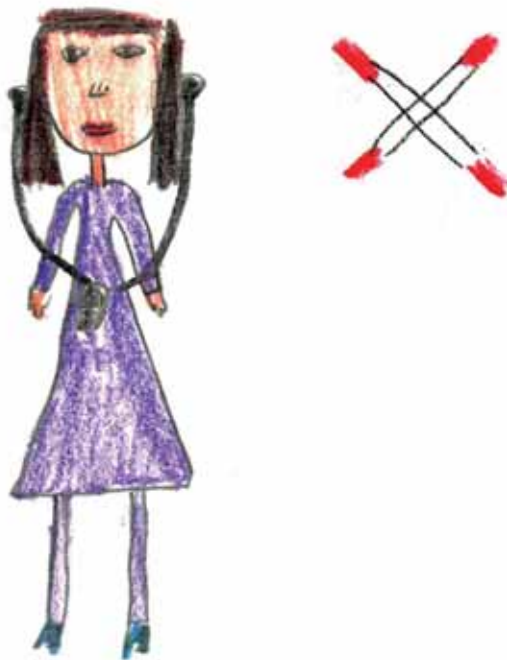
Pruga je mjesto opasno
To već znade svak´.
Trokut koji glasno namiguje
Daje znak da ide vlak!

Ako tu je rampa,
Onda moraš stati
Ako netko pita,
Savjet možeš dati.

Svaki prometni znak
Moraš znati čitati.
Ako nešto ne znaš
Nije sramota pitati.

Uvijek u prometu
Trebaš biti pametan.
I zato ti savjet dajem:
„Čovječe, budi oprezan!”

Ne slusaj muziku kad
ideš preko pruge.

Dina Maria Anetić

Nives Čakmazović

6. razred

OŠ Sesvetska Sopnica, Sesvete

Mentor: Bojana Trivanović, prof.

Pjesma o vlaku

Vlak juri, putnik žuri
Da ne zakasni na vlak.
Ali preko pruge mora paziti
Kao da je đak.

Ako želi živjeti,
Ne smije žuriti
Dok se oglašava
To crveno zvonce
Koje spašava.

Zato strpljivo stoji
Umjesto da se boji,
Jer lagano je prijeći,
Ali teško do vlaka stići stojeći.

Ana Lučić

6. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Ljupka Đurić, prof.

Prelazak pruge

Stiže vlak,
pada mi mrak,
čujem galamu,
vidim cijelu tamu.

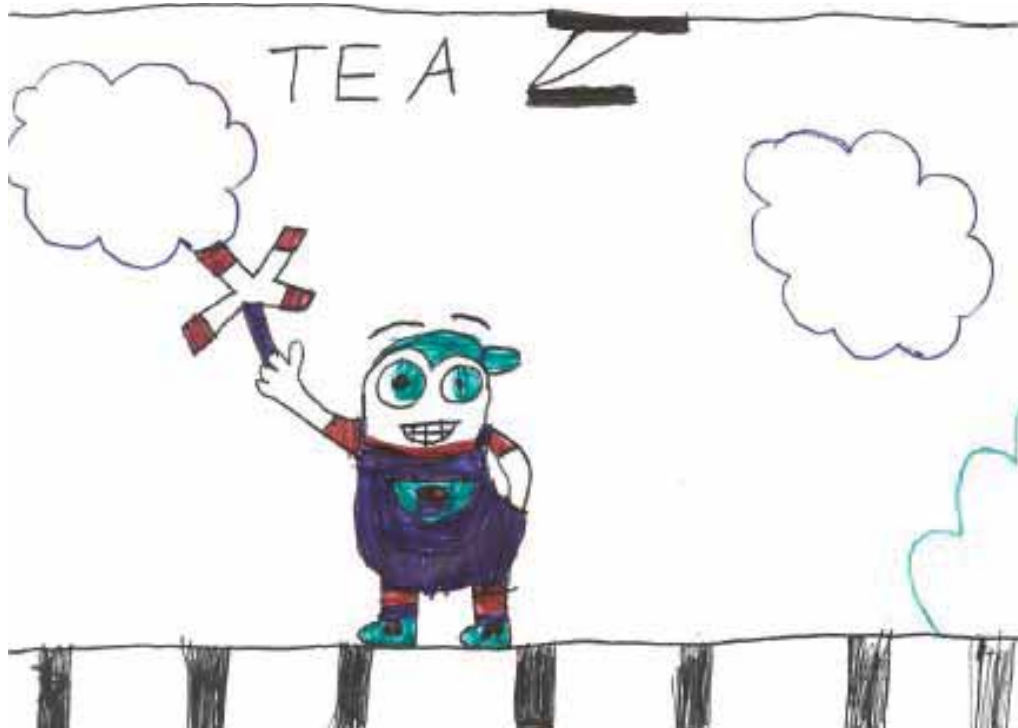
Kada ne ide vlak,
svjetlost na prugu padne,
tada je raj
do sljedeće tutnjave.

Moje je selo
preko pruge,

a u školu
preko pruge treba proć'.

Svaki dan kad
ide vlak,
stoji jedan križ
zvan „Andrijin križ“.

I sad pored pruge
mogu proć',
i križ mene čuva
jer ima posebnu moć.

Ena Ružolčić

6. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Ljupka Đurić, prof.

Stiže vlak

Kad stiže vlak,
gledam lijevo-desno,
pazi vlak,
na znaku piše tijesno.

Dok vlak žuri, juri, svira,
Svi se okreću,
nitko nema mira.

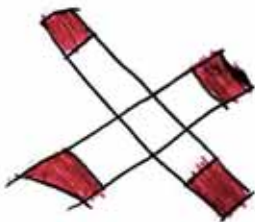
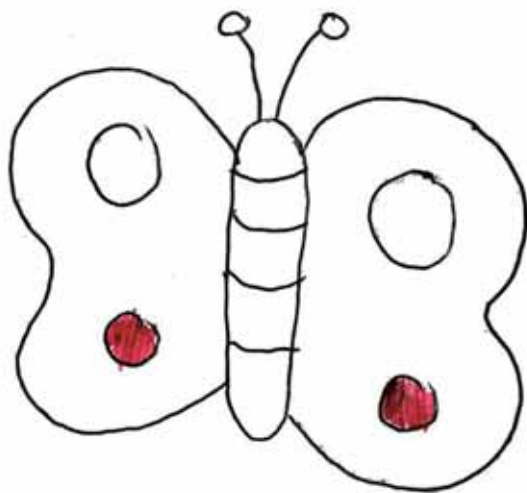
Al' ja se i dalje krećem
i puno ljudi na prijelazu srećem.
Svi iz vlaka sretni, veseli jure

dok rampa spuštena čeka
da jureće aute spuštena dočeka.

Svi mirno stoje
dok kondukter trubi,
svi se u velikoj gužvi gube,
a nitko ništa ne čuje od trube.

I zato uvijek gledaj, pazi
da ne bi bilo da te ne opazi,
gledaj lijevo-desno,
za pješake to je opasno.

LEPTIRIČU, PAZI
IDE VLAK.

Helena Jakšić

6. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Ljupka Đurić, prof.

Pruga je moj „susjed”

Ja živim jako blizu željezničke pruge i stanice. To ima i svojih prednosti i nedostataka, možda čak i više prednosti. Prelazak preko pruge moja je svakodnevnica.

Kada idem u školu, prelazim preko pruge. To nekada zna biti strašno (pogotovo kada jave da su rampe pokidane), ali češće je zabavno zato što je cesta na tom dijelu popločena gumom. Kada se idemo vozati biciklima, često sjednemo uz prugu i čekamo da prođe vlak. Ako prođe, strojovođa nam svira glasnom sirenom. Znam da na pruzi strada mnogo ljudi i životinja i da skoro svi izgube život. Znam da isto tako puno ljudi koristi prugu da počinu samoubojstvo. Meni to nikada neće biti jasno, koliko god da je teško, mora postojati razlog da nastavimo živjeti. Kada prolazi vlak, nastane velika buka i nije lijepo to slušati, uz buku se ne može spavati. Ja se pruge i vlaka nikada nisam bojala zato što znam da moram paziti. Navikneš se živjeti s time kada ti je pruga „susjed”, možda čak i najdraži.

Tea Kunčević

6. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Ljupka Đurić, prof.

Stiže vlak

Stiže vlak,
pored pruge raste mak.

Pazi i ne prelazi!

Vlak je opasan
prijeteći i ogroman.
Ne stani pred njega
ni u snu ni u mašti.

Pazi i ne prelazi!

Treba pogledati i
ne iskakati.

Rampu prati
i živ možeš ostati.

Pazi i ne prelazi!

Veronika Marković

6. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

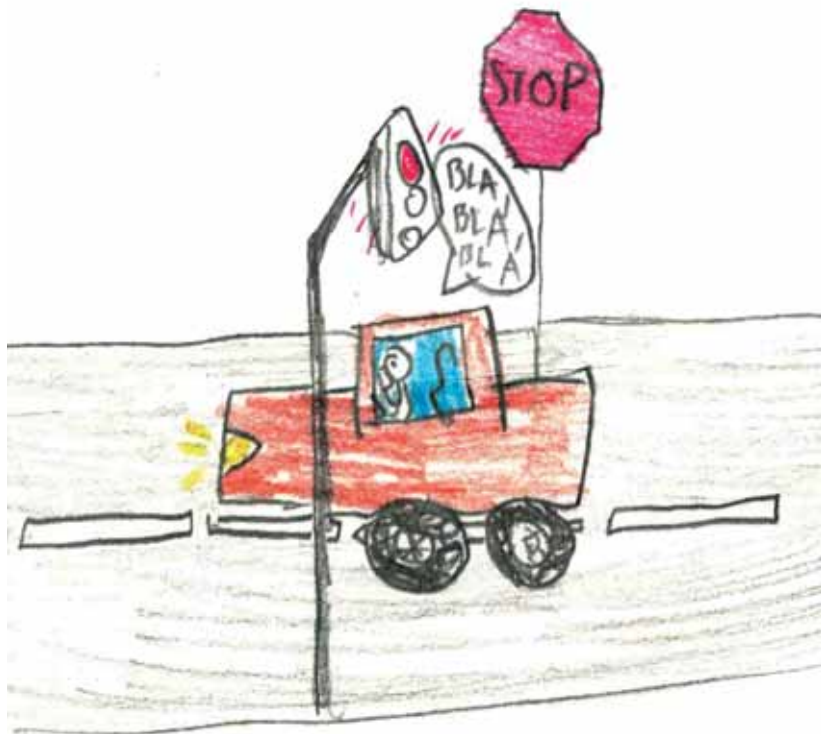
Mentor: Ljupka Đurić, prof.

Ne bojim se vlaka

Vidim vlak. Vidim vlak u daljini, viđam ga svakodnevno. No, ne bojim ga se. Nikada ga se nisam ni bojala. Naprotiv, volim vlakove. Uvijek sam ih voljela. Volim njihovu brzinu i to kako spretno projure. Kao mala voljela sam vlakove i više nego sada. Uvijek bih im mahala. Točnije, mahala bih putnicima i oni bi mi uzvratili. Nakon toga bila bih sretna. A tako radim i sada. Volim mahati vlakovima jer me to ispunjava. Kao što napisah, ne bojim se vlakova. Oni mi ne predstavljaju prijetnju. Preko pruge po kojoj ide vlak, preko tračnica prelazim skoro svaki dan, kada idem u školu i kada se vraćam iz nje. Kada idem u školu, to mi je kao po običaju, samo pređem. U to vrijeme najčešće vlakovi ne prolaze. Ali ipak, kada se vraćam iz škole, tada vlakovi prolaze. Uvijek budem umorna i nikada mi se ne da negdje trošiti vrijeme, već mi je cilj što prije doći kući. I baš tada spuštaju se rampe i pale se svjetla, što je znak da dolazi vlak. Puno puta budem ljuta pa mi dođu svakakve misli kako bih ja mogla samo pretrčati, da ne čekam... No, onda zaustavim samu sebe. Razmislim kako je bolje potrošiti dvije-tri minute čekajući, nego u sekundi cijeli svoj život. Tako, naravno, ne razmišljaju svi. Neki razmišljaju ovako kao ja u početku, a neki jednostavno dođu i stanu pred vlak. Ali, to nije rješenje, to nije rješenje ni za što.

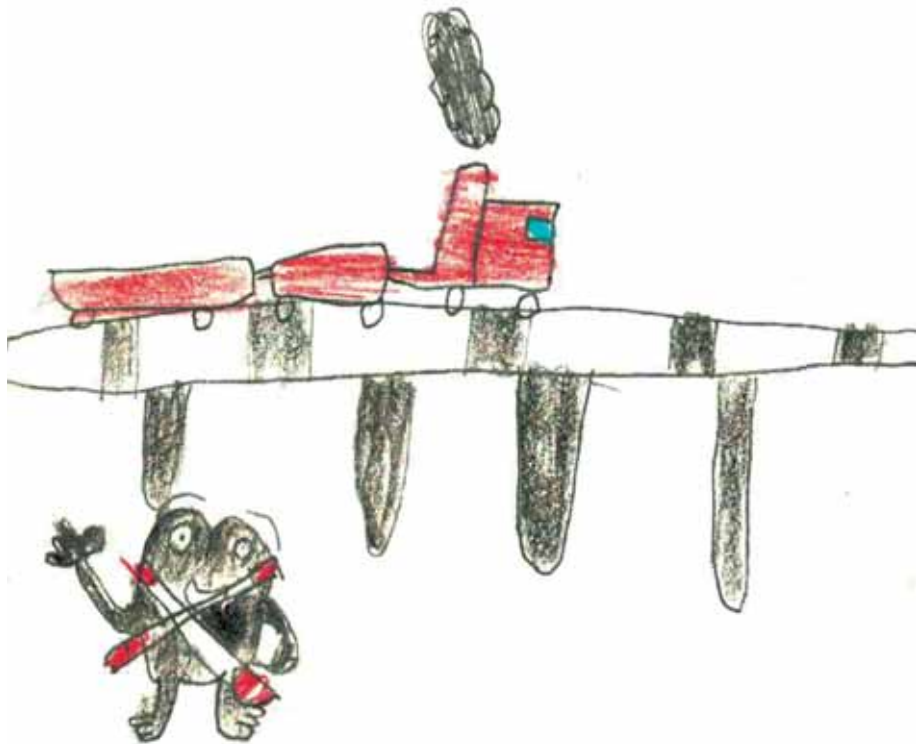
Vlak ne može samo tako stati, no ti možeš. Zaustavi sebe. Kada se spusti rampa, već se pripremi da će sada proći vlak. Neka se djeca boje vlakova i njihova je nesreća, najčešće prava nesreća. Zato, tu su postavljene one pregrade, svi bismo trebali stati iza njih i mirno pričekati dok ne prođe vlak. Moramo razmišljati svojom glavom i zaustavljati se, moramo biti smireni.

TJEKOM VOŽNJE AUTOMOBILOM
ISKYUČI MOBILNE UREĐAJE

7. razred

DALIBOR GOJKOVIĆ

Petra Štirjan

7. razred

OŠ Jakovlje, Jakovlje

Mentor: Ivana Cvetko, prof.

Poštuj prometna pravila!

Djeco i odrasli,
umirovljenici i ljubimci,
u prometu znajte opasno je,
neka vam oči budu uvijek širom otvorene.

Uši nikada ne pokrivajte
slušalicama dok slušate pjesme.
Odgodite to za neko bolje vrijeme
kad se možete opustiti i zaboraviti prob-
leme.

Nikad ne pomišljajte
na igru blizu željezničke pruge
jer tamo trebaš oprezan biti
i na svaki vlak paziti.

Uporabu mobitela
ili telefonske razgovore
u prometu odmah zaboravite
i na sigurnost uvijek mislite.

Vlakovi i željezničke pruge
opasni su za mene i sve sudionike druge.
Svatko treba biti sveprisutan
jer u prometu je dovoljna samo sekunda
da se dogodi katastrofa
koja je mogla biti izbjegnuta.

* nastavak pjesme na str. 105

Mariela Kušan OŠ Kravera Šandora
Gjalskog 3.6

Nikad ne slušaj glasbe
na slušalicama dok hodraš
pored pruge.

Petra Štirjan

7. razred

OŠ Jakovlje, Jakovlje

Mentor: Ivana Cvetko, prof.

Kod cestovnog prometa je ista stvar.
Opreza i pažnje nikad dovoljno nije,
svatko opet mora biti prisutan
i nikad ne raditi nikakve vratolomije.

No, kad je riječ o željezničko-cestovnom prometu
mjestu sjecišta željeznice i ceste,
zbog prisutnosti nesavjesnih sudionika
može doći do velikih nesreća.

Zbog onih koji se ne pridržavaju pravila
može doći do velikih problema.
Zato ne stvaraj nevolje,
već uči i poštuj sve prometne znakove!

Svatko može pridonijeti prometnoj sigurnosti
i prometne nesreće spriječiti.
U prometu uvijek treba paziti
i znakove poštivati!

Budi uvijek oprezan,
a pogotovo kod željezničko-cestovnog prometa!

Niko Gralušić OŠ Ksavera

Šandora Gjalškog 3.B

Uvijek kad ideš
preko pruge gledaj
lijevo desno.

Ana Buće

7. razred

OŠ Slakovci, Slakovci

Mentor: Mirjana Džakula, prof.

Moja priča o prometu

Uvijek sam mislila da nam razvoj prometa pomaže u mnogim stvarima i da ne može biti opasan. Mislila sam da nam prijevozna sredstva služe da brže dođemo do određenog cilja, da lakše dopremimo određenu robu te za igru i rekreaciju. Ali jednog jutra na putu prema školi shvatila sam da to nije tako.

Bila je srijeda. Dan je počeo kao i svaki drugi. Bila sam sretna, hrabra, bezbrižna. Sa sestrom Klarom i prijateljicom Doroteom išla sam u školu. Kada smo došle do pješačkog prijelaza, ugledale smo veliki plavi traktor koji je stao i vozač nam je rukom dao znak da prijeđemo cestu. Krenule smo na drugu stranu ceste. Taj put učinio mi se nekako dug. Bila sam na polovici ceste kada sam ugledala crveni automobil kako žurno zaobilazi onaj plavi traktor koji je ispred pješačkog prijelaza čekao da prijeđemo cestu. Klara je već bila na drugom kraju ceste. Slutila sam da taj automobil neće stati pa sam brzo odgurnula Doroteu s ceste. Sve se zbilo u trenu. Zadnje čega se sjećam škripa je kočnica. Onesvijestila sam se. Ljudi koji su se našli tamo pogleli su me na moju torbu, pozvali hitnu pomoć i uplašeni lica čekali da dođem k svijesti. Nakon kratkog vremena osvijestila sam se, pipnula sam usne, bile su krvave. Kad sam vidjela krv, uplašila sam se. Jedna mi je žena pružila maramicu da zaustavim krvarenje. Pogledala sam prema vozaču crvenog automobila. Bio je stariji čovjek koji se uspaničio i govorio kako mu se žuri, kako će mi to proći i da on hitno mora otići na kolodvor. Žene koje su se tamo našle spriječile su ga da ode i nazvale policiju. Tu se našla teta Mirjana koja me poznavala, nazvala je moju mamu i samo kratko rekla da dođe jer sam imala prometnu nesreću. Moja je mama brzo došla i pitala me kako sam, gledala je moju krvavu košulju i hlače... Ubrzo nakon mame došla je i hitna pomoć koja me odvezla u bolnicu. Moja je sestra plakala kada smo odlazili. Liječnici i sestre koji su me pregledavali ustanovili su da nisam ništa slomila i zašili mi kožu ispod usana i ispod brade. Tri dana bila sam u bolnici.

* nastavak priče na str. 109

NOA PERIĆ 3.A.

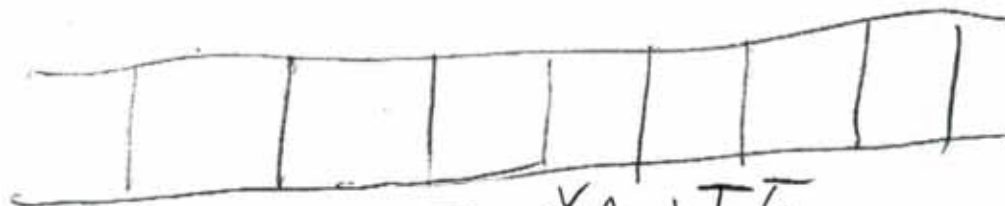
Ana Buće

7. razred

OŠ Slakovci, Slakovci

Mentor: Mirjana Džakula, prof.

Jednom sam čula kako liječnik govori mami da ću biti dobro, ali da će mi ožiljci na licu ostati. Meni nije bio bitan ožiljak na licu, meni je bilo važno da sam ostala živa jer iz dana u dan čujem kako mnogo ljudi pogiba u prometnim nesrećama, a oni teško ozlijeđeni cijeli život ostaju invalidi. Slušajući to, mislim da bismo trebali spriječiti uništavanje ljudskih života. Svi bismo trebali poštivati prometne znakove jer su oni osmišljeni s razlogom da čuvaju nas i živote nama najmilijih i ako ih poštujemo, pokazujemo ljudima da poštujemo svoj život koji nam je dragocjen. Svatko ima pravo na život i bolje je svaki život čuvati, nego ga nositi na duši. Sretna sam što sam živa i što sad mogu pisati o tome da djeca koja idu u školu budu sigurna da će svaki automobil stati i pustiti ih da prijeđu preko pješačkog prijelaza koji je i namijenjen za to. Žalosno je što se djeca danas moraju bojati prijeći cestu i što je nekim vozačima teško odvojiti nekoliko sekundi kako bi stali na pješačkom prijelazu, iako zbog toga gube život mnogi nedužni. Za vrijeme vožnje nikako ne smijemo piti alkohol ili razgovarati na mobitel jer na cesti svaka sekunda nepažnje znači puno. Prometni su znakovi na cesti kao neka pravila života bez kojih ne možemo živjeti i na svakom nas koraku upozoravaju na neke opasnosti koje vrebaju, a možemo ih izbjeći poštivanjem prometnih znakova. Kako je lijepo vidjeti kad se neki automobil zaustavi poštujući prometna pravila i puštajući pješaka da prođe. Mislim da se vozači koji krše pravila i koji su krivi za prometne nesreće trebaju kazniti po zaslugi, ali ništa ne može otkupiti tugu i nedostatak nastradalih ljudi njihovim obiteljima. Ljudi nikada neće moći zemaljskim materijalima izumiti ljudsko biće niti, ako štetnim plinovima onečiste zrak, izumiti novi zrak. Zato ljudi trebaju težiti tomu da već izumljena prijevozna sredstva više koriste nego štete.

NE SLUŠAJTE
MUZIKU KAD IDETE
PREKO PRUGE

Patricia Jukić

7. razred

OŠ Slakovci, Slakovci

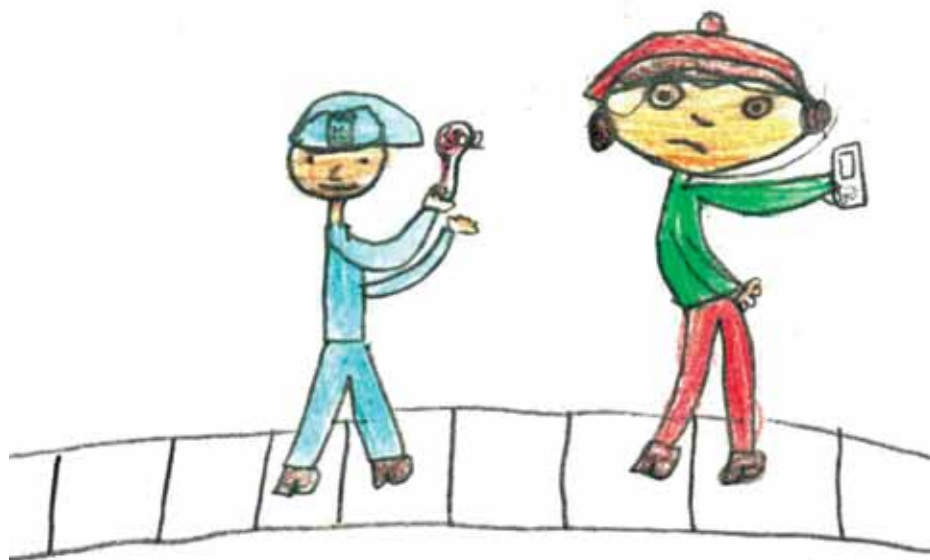
Mentor: Mirjana Džakula, prof.

Neobična šetnja

Usnula sam vrlo čudan i poučan san. Pričala sam s prometnim znakovima. Čudno, zar ne?! San je izgledao ovako. Lutala sam šumom. Iza drveta je provirio nekakav čudan križ. Uplašila sam se i skočila. Rekao je: „Ne boj se!“ Okrenula sam se oko sebe da vidim tko mi govori. Ponovno je rekao: „Ja sam Andrijin križ.“ Upitala sam ga kako može pričati i kakvo mu je to ime. Rekao mi je da sanjam i da je on prometni znak. Objasnio mi je kako on stoji uz željeznicu kada nema rampe i da upozorava vozače da se moraju zaustaviti i pogledati ide li vlak. Sve sam to slušala s čuđenjem i u trenutku kada sam ga krenula pitati što radi u šumi, pobjegao je. Nastavila sam dalje hodati i uživati u predivnom proljetnom danu. Nisam napravila ni deset koraka, a netko mi je uputio prijeteći: „Stoj!“ Ispred mene protrčala su dva djeteta. Nekakav trokut s djecom u njemu rekao mi je da moram paziti i gledati ispred sebe kako mi nešto ne bi istrčalo na put. Tako i vozači moraju paziti da im nešto ne bi izletjelo na cestu, bilo dijete ili nekakva životinja. Moraju prilagoditi svoju brzinu. Nakon upoznavanja sa znakom Djeca na cesti, nastavila sam svoj put. Mislila sam da neću više sresti niti jedan prometni znak, no prevarila sam se. Naišla sam na gospodina po imenu Opasnost od požara. Poučio me da se, kao prvo, ne igram vatrom, a kao drugo, da ne smijem bacati već upaljene ili užarene stvari u prirodu. Može doći do velikog požara te se može ugroziti čak i ljudski život. Pažljivo sam ga slušala i upijala kao spužva. Pozdravila sam se s njim i krenula dalje. Na klupici pored puta sjedio je uplakani dječak. Njegov bicikl bio je naslonjen na drvo pored. Pitala sam ga zašto plače. Neki čudan znak prišao mi je i rekao da ne smijem voziti bicikl. Pogledala sam uokolo i ugledala taj znak. Otišla sam do njega, a on mi je rekao kako je ovim putem zabranjeno voziti bicikl. Poslušala sam gospodina po imenu Zabrana prometa za bicikle te otišla reći onome dječaku. On je prestao plakati i nastavio hodati gurajući svoj bicikl. Ja sam nastavila svojim putem i u trenutku kada sam mislila da ću upoznati još koji znak, zazvonila je moja budilica. Morala sam se ustati jer sam išla u školu. Toga smo dana u školi pod satom prirode učili o prometnim znakovima. Svima u razredu ispričala sam svoj neobični san te smo tako naučili neke od znakova.

KIRA

NE SLUŠAJ MUZIKU I NE
TIPKAJ NA MOBITEL.

Andrea Buljić

7. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Josipa Sudarević, prof.

Pazi, ide vlak

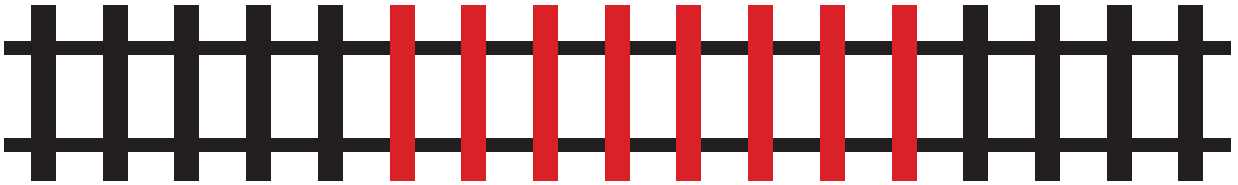
Kada prelaziš prugu, pazi
da te vlak ne zgazi!

Kada rampa pjeva
znaš da će vlak stići,
to znaju i ptići,
zato dobro pazi
da te vlak ne zgazi!

Kada prelaziš prugu
dobro gledaj lijevo-desno,
bit ćeš sretan
te ćeš stići
kamo si namjeravao ići.

8. razred

UVJEK PAZI NA PROMETN
PRAVILA.

Karla Coha

8. razred

OŠ Jakovlje, Jakovlje

Mentor: Ivana Cvetko, prof.

Sekunda

Sasvim obične srijede u školi nakon rukometa dvojica mojih razrednih kolega i ja, koji smo tada sami na hodnicima, oblačili smo se, smijali i glupirali ne shvaćajući kako smo sretni što imamo jedan drugoga.

Prišla nam je učiteljica i predložila da napišemo sastavak ili pjesmu na temu sigurnosti na željezničko–cestovnom prijelazu. Ponovo natječaji, sastavci, pjesme... Još ovoliko nezanimljiva tema, što je, ako ćemo biti realni, prva pomisao većine tinejdžera na prijedlog te vrste. Razgovor s učiteljicom odužio se, šalili smo se i sasvim normalno pričali. Prije nego što je otišla prisjetili smo se stvarnog, ne toliko davnog događaja u našem mjestu, smrti naše bivše učenice koja je u autu s prijateljima, dok se vraćala iz izlaska, umrla u nesreći gdje su se nepromišljeno zabili u vlak. Kada smo spomenuli događaj, po licima prijatelja, mene i učiteljice moglo se primijetiti kako smo uistinu bili svjesni nesreće i tragedije koja se može dogoditi u sekundi zbog nepromišljenosti, možda alkohola ili sasvim treće stvari. Šutjeli smo i gledali u pod, u trenu smo se uozbiljili.

Čovjek ponekad shvati opasnost u prometu ozbiljno tek kada mu se dogodi blizu. Blizu fizički ili blizu srcu. Zašto se osvijestimo i shvatimo tek kada se tragedija dogodi? Razmišljajmo sada, budimo oprezni sada, poštujemo prometna pravila. Samo je sekunda bila potrebna da naša bivša učenica umre. Samo je sekunda potrebna da umre netko drugi, da se ugase životi na tako glup način. Uistinu, to možemo i moramo spriječiti i toga trebamo biti svjesni, jedino mi na to možemo utjecati. Pazimo na sebe, pazimo jedni na druge. Tako ćemo biti sigurni, to je recept za našu sigurnost. Biste li radije poštivali promet i bili oprezni u njemu ili nepromišljeno, najčešće i ne našom namjerom, svjedočili ili u najgorem slučaju bili krivi za tu sekundu? Sekundu boli, trajne posljedice, ozlijeđe ili smrti. Da, tako je jednostavno. Budimo svjesni sreće što imamo jedan drugoga. Potrošimo tu sekundu na pomoć starijima na cesti ili na poštivanje prometnih znakova kako bismo nastavili zajedno normalno i sigurno živjeti na željezničko-cestovnom prijelazu.

Marija

Leonarda Kadoić Suhina

8. razred

OŠ Jakovlje, Jakovlje

Mentor: Ivana Cvetko, prof.

Ne boj se

Rano i svijetlo jutro,

Gledam,

Automobili kroz selo

Jure, lete.

Zašto ljudi, zar ne znate čitati?

Pitate li se

Bi li moglo

Iskočiti koje dijete.

Veliki znak vam stoji,

Na žalost i on

Vas se boji.

Cestu prijeći

Prava je mora.

Pješačkog prijelaza

Kilometrima nema,

A i na nogostupu

Nikad ne znaš

Što ti se sprema.

Konačno jedan pješački,

Stanem, čekam, stojim.

Gledam dolaze ljudi

Nekako sjetni

Stoje,

Ne mogu prijeći cestu

Boje se

Baš su tužni.

Nadam se

Da će doći dan

Kad će vozači

Čitati znati,

Kad će znakovi

Bezbrizno stajati,

A na velikom križanju

U samom centr

Semafor svijetliti.

Kada ću moći reći

Zeleno je,

Idi, idi,

Prijeđi

Ne boj se,

Ne boj se

Auto ti neće naletjeti.

A dotle ljudi

Ne budite tužni

Život je lijep

I samo je jedan.

Ne dajte

Da vam

Jurnjava automobila,

Prelazak ceste

Radost odnese.

DRAGA PRIJATELJICE NE
PRELAZI PRUGU SA
SLUŠALICAMA

LANA

Marija Kelava

8. razred

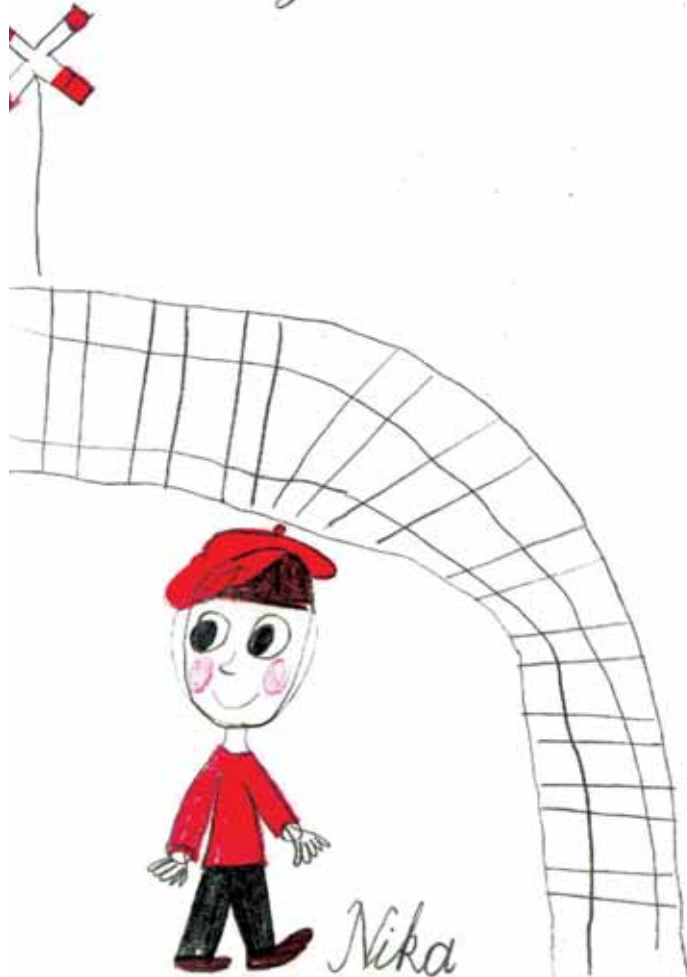
OŠ Slakovci, Slakovci

Mentor: Mirjana Džakula, prof.

Zebra i semafor

Kada sam bila maleno dijete, mama mi je uvijek govorila da je sigurnost u prometu vrlo važna i ja to nisam shvatila sve dok jednog dana nisam prisustvovala vrlo neobičnoj svađi. Kao i svaki dan išla sam u školu i prelazila sam zebru koja se nalazila u blizini moje škole. Odjednom sam čula nepoznat glas. Okrenula sam se, ali nikoga nije bilo. Nastavila sam hodati dalje i glas se opet pojavio. Ovaj put dobila sam jedno pitanje koje je glasilo: „Jesi li pogledala lijevo i desno prije nego što si prešla cestu?“ Počela sam se okretati oko sebe, tražila sam osobu koja mi je postavila pitanje. „Hej, ovdje sam“, odgovorila mi je zebra. Uplašila sam se i pitala je kako ona može govoriti. Ljutito mi je odgovorila da nisu ljudi jedini koji imaju sposobnost govora i kako ona ima vrlo važan posao. „Ja imam vrlo važan posao, a nitko me ne cijeni!“ Zebra je nastavila govoriti o svome poslu, a onda se začuo još jedan glas, a to se oglasio onaj koji je uvijek uz zebru, semafor. Semafor je rekao zebri da ona nije jedina koja ima važan posao. On mora znati kada tko treba proći, kada treba upaliti koje svjetlo, a od svega mu glava puca. „Tebi je teško, a što je sa mnom? Preko mene svi gaze i zovu me životinjom za koju se ne zna ima li bijele pruge na crnom ili crne na bijelom“, uvrijeđeno odgovori zebra. Semafor se naljutio i nije htio više raspravljati, a i zebra također. Ja sam ih samo gledala i nije mi bilo jasno zašto se svađaju. Oboje su jednako važni i pomažu nam da svi budemo sigurni, i vozači i pješaci. Dok sam ja razmišljala, zebra i semafor opet su se počeli svađati. Zebra je od silne ljutnje pomicala svoje pruge, a semafor je pomiješao sva svjetla. Nastala je zbrka u prometu. Počela sam vikati: „Prestanite, prestanite!“ Odjednom su se utišali jer su shvatili što su učinili, vidjeli su koliko su oboje važni i pomirili su se. Došao je prometni policajac i gužva je nestala, a ja sam krenula prema školi jer sam već kasnila, a učiteljica mi je rekla da nađem bolju ispriku od one da su semafor i zebra progovorili. Nije mi žao što sam zakasnila u školu jer sam naučila nešto vrlo važno, a to je da moram i mogu doprinijeti sigurnosti u prometu. Na kraju moje priče mogu još reći da svaki put kada prođem pokraj zebre i semafora, ja im se nasmiješim. Zebra pomakne jedan kraj svoje pruge, a semafor zatitra zelenim svjetlom.

Draga mama

Stela Šajin

8. razred

OŠ Stari Jankovci, Stari Jankovci

Mentor: Ljupka Đurić, prof.

Vlak

Stani, ne prolazi,
baci pogled prema pruzi.
Pogledaj lijevo-desno,
ali ponajprije stani na jedno mjesto.
Slušalice u ušima ne nosi
jer ne ćeš čuti kada prolazi.
Stani, bio mlad ili star, radnik ili đak
jer prolazi brzi vlak.

Kada voziš ili hodaš,
u misli si sigurnost dodaš.
U žurbi pamet gubiš,
nekad i poludiš.
Hodaš preko pruge često,
čak ponekad zaboraviš nešto.
Zaboraviš na vlak što juri,
kad ga vidiš, udaljiš se da te ne udari.

Zahvala

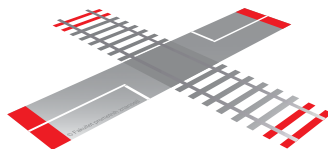
Natječaj i izradu Zbornika učeničkih radova kao dio projekta *Implementacija mjera za povećanje sigurnosti najranjivijih sudionika u prometu na željezničko-cestovnim prijelazima u okviru Nacionalnog programa sigurnosti cestovnog prometa Republike Hrvatske 2011. – 2020. godine* Ministarstva unutarnjih poslova organizirali su Fakultet prometnih znanosti Sveučilišta u Zagrebu i HŽ Infrastruktura d.o.o.

Zahvaljujemo svim učenicima i njihovim mentorima koji su svojim literarnim radovima aktivno sudjelovali u projektu i time dali svoj doprinos sigurnosti na željezničko-cestovnim prijelazima, ali i prometu općenito.

Zahvaljujemo pokroviteljima (Ministarstvo znanosti i obrazovanja, Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, HŽ Putnički prijevoz d.o.o., Altpro d.o.o.) koji su podržali projekt i omogućili izdavanje Zbornika te održavanje svečane dodjele nagrada učenicima.

NACIONALNI
PROGRAM
SIGURNOSTI
CESTOVNOG
PROMETA

MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA
MINISTARSTVO MORA, PROMETA I INFRASTRUKTURE

HŽ INFRASTRUKTURA

